

MDT
Årsredovisning

2011

Årsredovisning	1
Artists-in-residence	7
Föreställningar	21
Resultaträkning	61
Revisionsberättelse	67
Kronologi	71

Stiftelsen Moderna Dansteatern, Skeppsholmen (MDT) Årsredovisning

2011 var första helåret med Danjel Andersson som chef för teatern. Organisationen har under året genomgått stora förändringar både internt och externt; delvis ny personalstyrka, ny konstnärlig inriktning, nya arbetssätt, strategier och samarbeten. Vi har presenterat föreställningar i ett rasande tempo och fyllt huset till bredden med verksamhet.

MDT har under året återtagit namnet MDT istället för att heta Moderna Dansteatern. Delvis för att MDT fungerar bättre internationellt men framför allt för att genren modern dans inte är vad teatern visar – ungefär när MDT öppnade 1986 var tiden när man övergav den moderna dansen och gick in i den postmoderna eran.

Under perioden januari och februari var flera konstnärer inbjudna till residens och arbetet inför nyöppningen pågick på kontoret. Vi bestämde oss för att hålla öppet under hela sommaren, då Skeppsholmen befolkas av både Stockholmare och turister. Vårsäsongen inleddes i mars med ett invigningskalas och efter det hade vi nära två produktioner per vecka tills sommarsäsongen inleddes i juni. Under tre sommarmånader presenterade vi inte föreställningar, utan fyllde huset med residens som hade olika typer av publika aktiviteter; workshops, öppna visningar, samtal. Stor vikt lades vid de konstnärliga möten som uppstod mellan konstnärerna på scenen och i våra två studios. Under hösten, som är vår längsta säsong, spelades svenska produktioner, internationella gästspel, föreläsningar och residenser. Vi avslutade året med fest och release av boken "Swedish Dance history 3" i samarbete med Inpex.

Internationellt

Danjel Andersson tog med sig upparbetade internationella nätverk till MDT och med honom följde därmed en ny internationell strategi. MDT har fort etablerat sig som en av de hetaste samproducerande scenerna för koreografi i Europa. Det har öppnat en rad dörrar för internationella samarbeten, både med konstnärer och andra organisationer.

Det första steget för att internationalisera teatern var att ta in fler och strategiskt valda internationella gästspel. Detta för att publiken i Stockholm ska få ta del av internationella namn som annars inte presenteras här. Men lika mycket för att konstnärer, producenter och organisationer utanför Sverige skall känna igen namnen ser man den konstnärliga linjen säger det också någonting om de "internationellt okända" svenska namnen vi presenterar

sida vid sida om de internationella. För att stärka vår position som samproducerande scen har vi också gått in i noggrant utvalda internationella samproduktioner. Vi har också samarbetat med unga svenskar, utbildade utanför Sverige. De har ofta svag eller ingen koppling till det professionella fältet i Stockholm/ Sverige, utan har hela sitt nätverk utomlands. De håller ofta en hög internationell nivå och bör definitivt etablera sig professionellt i Sverige och presenteras för den svenska publiken.

Vi har inlett en rad internationella samarbeten där exempelvis samarbetet med residensplattformen Workspace Brussels har varit mycket lyckat. Vi har genomfört faktiska residensutbyten med varandra, där Workspace Brussels har skickat en för oss okänd konstnär (Sara Manente) hit till ett residens i Stockholm och vi har skickat svenskar (John Moström och Halla Ólafsdóttir) till residens i Bryssel. Konstnärerna lär känna respektive organisation, men knyter också andra viktiga kontakter under vistelsen.

I slutet av 2011 blev vi inbjudna till Départs Network, ett EU-finansierat nätverk med flera internationella organisationer som stöttar produktions- och presentationskostnader upp till 50% för utvalda konstnärer, bland annat fd studenter från P.A.R.T.S. men också andra konstnärer.

Allt eftersom förtroendet för MDT växer utanför Sverige och fler känner till teaterns arbete har vi större möjligheter att hjälpa svenska konstnärer att kunna visa sina produktioner som vi samproducerar internationellt. Målet är att vi ska kunna lägga turnéer med svenska konstnärer utanför Sverige, att även svenska namn ska kunna visas på de stora internationella festivalerna och scenerna. Att även svenska koreografer ska kunna hitta finansiering via internationella samproducenter.

Allt internationellt arbete bygger på nätverk och kontakter, att man ses och diskuterar, och på att man tar del av utbudet, dvs åker och ser föreställningar på festivaler och teatrar runt om i världen. Under 2011 har MDT besökt: Performing Arts Forum – i St Erme, utanför Paris. Konstnärsnämnden har ett utbyte med dem. De anordnade ett vinter universitet. New York, vi besökte tre festivaler. Under the Radar, Coil, American Realness. Vi besökte Antipode festivalen i Brest, Frankrike, Vi besökte Bryssel vid tre tillfällen både på Kunstenfestivaldesartes och på Workspace Brussels Plattformfestival och vi såg Jan Ritsemas "Oidipus My Foot" med många svenska artister i. Vi var på Something Raw festivalen i Amsterdam och hade ett nätverksmöte och vi var på Aeorwaves festivalen

i Ljubljana, Slovenien för ytterligare ett nätverksmöte. Vi besökte Drodsera i Dro, Italien. Vi såg Rosas i Köpenhamn och vi var gäster på Reykjavik Dance festival. Vi var även på steirischer herbst Graz, Österrike och var på dansplattform i Montreal. Dessutom var vi på Meteor festivalen i Bergen.

MDT har också arbetat på nya sätt på en nationell nivå. Vi presenterar, precis som tidigare, svenska okända och väletablerade konstnärer och vi erbjuder långt fler residens än vi gjort förut även till svenska konstnärer. Många nya namn har dykt upp på repertoaren och några som tidigare har visats på MDT.

Nationellt

För MDT är det viktigt att stå bakom konstnärskapet och målet är att våra produktioner skall spela mer. MDT jobbar för att de produktioner som produceras här skall visas på fler platser både nationellt och internationellt. För de svenska konstnärerna har vi utökat arbetet med både internationell etablering, men vi går också in och hjälper konstnärerna mer aktivt för att de ska hitta finansiering inom det svenska systemet för sina produktioner.

Vi samarbetar mer aktivt med många organisationer. Under året har vi t.ex. genomfört turnésamarbete med både Pustervik och Teater Aktör i Göteborg. Vi har samarbetat med Dans- och cirkushögskolan, Stockholms dramatiska högskola och Cullbergbaletten där de organisationerna lagt workshops och/eller föreläsningar med konstnärer vi presenterar på scenen. På så sätt får fler ta del av konstnärens arbete – och från fler perspektiv – samtidigt som vi delar på kostnader. Vi har fortsatt samarbetet med Dansistan och Slingan, och vi har tätare samarbeten och samtal än förut med Moderna Museet, Dansens Hus, weld i Stockholm och Inkonst i Malmö.

Lundahl & Seitls produktion var ett samarbete med Magasin 3, där ett systemverk till "Observatory" sattes upp i nära anslutning.

Under hösten initierade MDT ett samarbete med Teater:moment och Teater Tribunalen. Vi visade alla tre produktioner med delvis samma publika målgrupper. För att hjälpa publiken att kunna se alla tre teatrarnas produktioner ändrade vi tider och biljettpriserna så att man kunde köpa en biljett och se alla föreställningarna under en och samma kväll. Vi kallade det för "Helkvällen".

Produktionsbolaget Mother har varit en återkommande samarbetspartner under året. Mother bokar och marknadsför musikakter på flera klubbar och festivaler och har gjort det vid ett antal tillfällen också på MDT, samma

kväll som en föreställning. Publiken har kunnat se både en konsert och en föreställning för en och samma biljett.

Utöver detta har vi under 2011 dragit upp riktlinjer tillsammans med de andra teatrarna i huset för hur vi ska samarbeta bättre. Det första steget har varit att koordinera det praktiska arbetet i våra gemensamma utrymmen (foajéer), en förutsättning för konstnärliga och publika samarbeten – allt från festivaler till gemensamt publikarbete.

Tidigare har MDT hyrt ut lokalerna till konstnärer, nu ger vi bort studiotid som residens istället. Delvis för att vi ofta arbetar med konstnärer som inte fått sin finansiering ännu och delvis för att vi då kan styra så att nya möten uppstår. Resultatet blir också att vi stödjer de produktionerna som är här och repeterar ekonomiskt eftersom vi lyfter lokalhyran från deras budget – det är på det sättet vi kan samproducera svenska koreografer då våra medel är uppbundna i fasta kostnader. Vi tycker inte heller att vi ska ta betalt av fattiga konstnärer för att betala vår hyra och att vi inte ska lägga så mycket arbete på administration som den typen av uthyrningar kräver. Det är ett ineffektivt sätt att producera scenkonst på som fältet inte tjänar något på.

Under året har en helt ny marknadsplan tagits fram – med nytt namn, ny grafisk profil, ny hemsida och många nya arbetssätt.

Kommunikation

Istället för en konventionell trycksak som presenterar säsongens produktioner har vi publicerat en text skriven av Danjel Andersson som kontextualiserar och förklarar teaterns arbete på ett helt annat sätt än en säsongspresentation kan göra. Vi har en trogen grupp som ser otroligt mycket hos oss, som litar på våra val och kan se något de inte känner till. Men de fyller inte gradängen och är dessutom en ganska homogen grupp professionella utövare inom koreografiområdet. För att nå ny publik satsar vi mer på mun-till-mun-marknadsföring och är mer aktiva än någonsin inom sociala medier. Genom samarbeten som "Helkvällen" och Double Bills ihop med Mother har vi nått nya publika grupper varje gång genom att de faktiskt kommer för att se något de känner till men som inte är vår föreställning – en publik som inte ens kände till MDT innan. Och hur ska man annars locka publiken att komma och se ett program som inte bygger på igenkänning?

2011 har varit ett svårt år för MDT rent ekonomiskt. Anslagen har inte räknats upp i paritet med de ökade hyreskostnaderna. Trots drastiskt minskad personalstyrka, 4,35 årstjänster (6,2 årstjänster 2010), som har medfört att arbetsbelastningen är för hög på de anställda, och besparingar på samtliga plan i organisationen går året inte riktigt ihop. Lönenivåerna till personalen är fortsatt låga sett till kompetens och arbetsbelastning och vi har ingen möjlighet att arvoda svenska konstnärer (bortsett från de som ingår i Slingan och Dansistan), vilket gör att vi endast kan presentera svenska urpremiärer då grupperna kan lägga in föreställningarna direkt i produktionsbudgeten. MDT investerar studiotid och arbetstid i produktionerna (se nedan).

Nödvändiga inköp och renoveringar har inte kunnat göras och vi har svårt att möta produktionernas krav på teknisk utrustning då det varken knappt finns medel till att hyra in teknik tillfälligt eller att investera i ny utrustning. Vi når inte ut till allmänheten i så stor utsträckning som vi skulle vilja när vi inte har möjlighet till nästan någon trycksaksproduktion eller annonsering.

I nuvarande budget har det inte funnits någon resebudget och därför har teaterchefen kunnat resa enbart när han blivit inbjuden. Därför behöver en resebudget läggas till MDTs ekonomi, både för att teaterchefen ska kunna fortsätta resa men också för att andra på teatern ska kunna utveckla de internationella nätverken.

Bokslutet för 2011 visar ett negativt resultat 114 000 kr detta beror till stor del på den höjda hyran. Vi ansträngde oss till bristningsgränsen med olika projektansökningar och nedskuren personalstyrka och nådde nästan hela vägen. Vi är i ständig dialog med våra anslagsgivare och har presenterat en hållbar modell för teatern inför kommande budget år. Denna modell är avhängig pågående diskussioner. Styrelsen och teaterchef har diskuterat handlingsplaner och har väl grundat förhoppningar om att inslagen linje kommer att fungera.

Under året har det getts 114 föreställningar av 48 produktioner (25 st 2010). Därutöver har vi genomfört drygt 20 publika evenemang som föreläsningar, öppna visningar, workshops. Verksamheten har under året haft en total publik på 5740 personer. Årets snittbeläggning har varit 62% per föreställning (residensvisningar och workshops undantaget).

Antalet faktiska besökare ligger på samma nivå som året innan, men snittbeläggningen är lägre eftersom vi har haft

fler produktioner och föreställningar. Förklaringen till att beläggningen är lägre kan vara att vi har presenterat fler okända namn än teatern gjorde under 2010. Med ny ledning och ny inriktning har vi också behövt bygga upp en ny publik.

Antalet unga i publiken är hög. Uppskattningsvis är 85-90% av våra besökare under 40 år.

Av teaterns samtliga utgifter har vi beräknat hur mycket som går direkt in i koreografernas produktioner. Av lokalkostnaderna har vi investerat 40 veckor på scenen och 71 veckor i studio motsvarande 700 000 kronor. Vi har hyrt in teknisk utrustning, extra teknisk personal och använt teknisk utrustning till produktionerna för totalt 310 000 kronor. Av vår samlade marknadsföring beräknar vi att ca 260 000 kronor har gått direkt till produktionerna. Vi har betalat ut gager och samproduktionsmedel för sammanlagt 600 000 kronor och vår personal har arbetat direkt med produktionerna till ett värde av 760 000 kronor. Sammanlagt blir detta 2 620 000 kronor som via MDT går direkt in i konstnärernas produktioner under året. Detta motsvarar ca 54% av teaterns totala intäkter för året 2011. Övriga intäkter går till teaterns drift, administration, lokaler som inte direkt nyttjas till produktion etc.

Styrelse

Ulrika Algotsson, vice ordförande, t.o.m. september
Jonas Anderson, ledamot, fr.o.m. mars
Tomas Bokstad, ledamot
Joanna Castenfors, ledamot, t.o.m. september
Ida Hult, ledamot, t.o.m. september
Ylva Gislén, ordförande
Anna Grip, ledamot
PeO Sander, ledamot

Styrelse och medarbetare 2011

Styrelsen har haft fem ordinarie möten under 2011:
9 mars, 16 maj, 27 augusti, 19 september, 9 november.

Personal

Katti Alm, teknisk koordinator
Danjel Andersson, teaterchef
Veronica Bedecs, administratör, t.o.m. mars
Christophe Carvenius, marknadsansvarig, timanställd
Stina Dahlström, producent
Fanny Enberg, publikvärd, timanställd
Mariana Gomes, publikvärd, timanställd
Christopher Lehman, publikvärd, timanställd
Pelle Lindqvist, administratör, t.o.m. mars

Artists-in-residence

Artists-in-residence 2011

Arena Baubo

Arena Baubo grundades 2006 som en plattform för experimentell scenkonst. För tillfället består Arena Baubo av tre konstnärliga ledare: Kajsa Wadhia, dansare och koreograf; Katja Seitajoki, mimartist och regissör; Maria Stiernborg, scenograf.

MDT stöttade Arena Baubo med ett residens under uppstarten av deras arbetsprocess i januari och februari. De arbetar på installationen "Kulla-Gulla, Fassbinder och jag" tillsammans med Lina Benneth, ljusdesigner, Kjersti Vetterstad, konstnär och Outi Condit, performer. I juni återvände de för ytterligare en veckas residens för att omarbete och presentera installationen för publiken i Stockholm efter premiären på Inkonst i Malmö i maj.

Om installationen: Arena Baubo is exploring the dance that emerges when we are unable to take responsibility for our own emotions. "Kulla-Gulla, Fassbinder and I" is an installation consisting of a network of performative actions. Deconstructed and rotating power structures form a series of dysfunctional situations. Arena Baubo become co-dependent on the drug addict, the bun-baking mother, Fassbinder, Kulla-Gulla, the emotionally vulnerable, the psychopath, the starving child, the audience and the lonely artist. They always take the role of the hero, the victim or the persecutor and await the spectator's position in the triangle. Then the dance begins.

The doors are open throughout the event and the audience moves freely around the space.

Initiated by Arena Baubo. Performed by: Kjersti Vetterstad, Outi Condit, Maria Stiernborg, Kajsa Wadhia, Katja Seitajoki and Lina Benneth. Supported by: Swedish Arts Grants Committee, Swedish Arts Council, Nordic Culture Point, MDT, Platform Stockholm, Studieförbundet, Inkonst, Uppsala Stadsteater, Landmark/Bergen kunsthall Knipsu. Läs mer: www.arenabaubo.se

Charlotta Ruth & Clélia Colonna

Charlotta Ruth, svensk dansare och koreograf, som tidigare endast presenterats en helkväll under konceptet "A Special Evening Just for You" på MDT (2009), bjöds in till ett tre veckor långt residens i januari-februari 2011. Ruth, som tidigare har bott och arbetat i Stockholm, är numera baserad både i Wien och i Sverige.

Under residenset arbetade Charlotta Ruth tillsammans med franska videoartisten Clélia Colonna på projektet "Fan Mania", där de undersökte fanatiskt beteende. De arbetade dels med en förstudie av en svensk version av projektet och inför premiären i Wien tillsammans med dansarna. Residenset på MDT var också en del av – det då nyligen

initierade – samarbetet mellan MDT och Brut i Wien, där stycket också hade premiär 5 mars 2011.

Koncept/Regi/Koreografi: Charlotta Ruth och Clélia Colonna. Performers: Joachim Kapuy (AT), Renaud Bauer (FR), Marie Wårell-Öhman (SE), Peter Thalhammer (AT). Produktion: Brut, Wien. Läs mer: www.thefanmania.wordpress.com och www.brut-wien.at

Rebecca Chentinell och Marie Fahlins nystartade festival "festival:display" på Moderna Museet hade tillgång till en studio på MDT för repetitioner. Studion nyttjades huvudsakligen av Ludvig Daae och Marie Fahlin men också för hela gruppen koreografer under en uppstartsvecka. MDT var en av många som stöttade festivalen med repetitionslokaler, vilket behövdes eftersom Moderna Museet inte har några studios för dansare och koreografer att arbeta i. MDT hjälpte också Chentinell och Fahlin att sprida ordet om festivalen, inte minst för att den sammanföll med IETM i Stockholm.

Rebecca Chentinell & Marie Fahlin

Koncept: Rebecca Chentinell & Marie Fahlin. Koreografer: Cristina Caprioli, Ludvig Daae, Anna Koch, Marcus Doverud, Helena Franzén, Albin Karlsson & Björn Renner, Rebecca Chentinell, Marie Fahlin. Partners: MDT, Weld, Danscentrum Stockholm, ccap). Läs mer: www.festivaldisplay.com

WISP (Women In Swedish Performing arts, eller What Is Stha Problem?) var inbjudna till MDT för att hålla sina Open Art/ Feed Back-sessioner med Eva Meyer-Keller i våra lokaler. Medlemmarna presenterade olika projekt och arbetade aktivt med feedback, både att ge och få. Varje deltagare fick feedback från de andra deltagarna i syfte att öva på att använda feedback som ett verktyg i processen.

WISP med Eva Meyer-Keller

WISP höll två feedback-sessioner i vår studio under januari och februari.

Koncept: WISP, Eva Meyer-Keller. Läs mer: <http://www.wisp.se>

Björn Säfsten fick tillgång till en studio inför sin turné inom Dansnät Sverige eftersom stycket behövde repeteras. Compact Conversation visades på Fylkingen under MDTs tid som "c/o", medan Torpedverkstaden renoverades. Därför kändes det angeläget för oss att stödja Björn Säfstens turné, liksom vi stöttar honom som konstnär och turnerande överlag.

Björn Säfsten

Koreografi: Björn Säfsten. Medarbetare: Madeleine Lind, Sophie Augout och Anja Arnquist.

Sara Manente var inbjuden till ett residens på MDT genom ett samarbete mellan MDT och Workspace Brussels.

Sara Manente

Workspace Brussels är en organisation baserad i Bryssel som stöder ett noggrant urval av konstnärer med framför

allt repetitionsstudios, men också med dramaturgisk hjälp och en presenterande plattform (Working Title Platform) två gånger per år. För att kunna genomföra residensen samarbetar Workspace Brussels nära med Kaaitheater, Rosas och Brigittines – de använder de tre institutionernas lokaler när de inte använder dem för egen aktivitet.

Workspace Brussels började nyligen etablera internationella kontakter med teatrar och andra aktörer som också har repetitionslokaler. MDT var en av de första samarbetsparterna. Det hjälper konstnärerna att etablera egna internationella nätverk medan de arbetar. MDT introducerades både till Sara Manente och till hennes producent, det Bryssel-baserade produktionsbolaget ("Alternative Art Management Office") Mokum genom Workspace Brussels. Mokum, som representerar flera konstnärer, och MDT planerar sedan dess vidare samarbeten.

Sara Manente arbetade på MDT tillsammans med fyra dansare – Ondine Cloez, Madeleine Fournier, Jonas Chéreau and Marcos Simoes samt dramaturgen Constanze Schellow. Stycket de arbetade på försöker definiera territorier och gränser mellan likheter, synonymmer och homonymer, imitationer, efterliknelser, det som är universellt och det som är unikt.

Koreografi: Sara Manente. Dramaturgi: Constanze Schellow. Performers: Ondine Cloez, Madeleine Fournier, Jonas Chéreau and Marcos Simoes. Produktion: Mokum och Workspace Brussels. Läs mer: www.workspacebrussels.be www.mokum.be

Sidney Leoni & Luís Miguel Félix

Sidney Leoni och Luís Miguel Félix hade ett månadslångt residens, med en avslutande visning som inledde sommarsäsongen. Direkt efter residensperioden i Stockholm åkte de vidare till Bryssel för ett residens på Workspace Brussels. De hade också en visning på Working Title Platform, som arrangeras av Workspace Brussels två gånger per år. I oktober återvände de till Stockholm för att visa den färdiga föreställningen under två kvällar.

Om föreställningen: A hunched figure is walking slowly in the distance / A gust of wind brings a smell that makes your thoughts wander off / When you look up next, the figure seems closer / You sense that there could be other figures in this land, but you can't see them. The floor is rocking softly beneath your feet / One of the performers comes closer and looks at your hands / The room feels warmer. Is it the thick, colored light projected on your skin that makes you feel this way? / The floor is cracking, opening holes in which figures keep falling and then reappearing / As if fictions were folding and unfolding around you.

Sidney Leoni (FR), based in Brussels, develops works that draw attention on notions of sensation, affect and active perception and on a participatory interrelation with an audience. In 2010, he created "Undertone" in collaboration with several guest artists, an immersive experience of several kinds of stimuli: tastes, sounds, smells, temperature fluctuations, touches in complete darkness. Sidney performed in the piece "Giant City" (2009) by Mette Ingvartsen, "The Host" (2010) by Andros Zins-Browne and participated in the master program "Mychoreography" by Mårten Spångberg at DOCH (2008-2010).

Luís Miguel Félix (PT) has most recently been developing his role as a performer with specific choreographers whose work and processes he considers unique and pertinent in the contemporary performance context. He is currently performing in "Blue" by Juan Dominguez, "Undertone" by Sidney Leoni, "Low Pieces" by Xavier Le Roy and "Oedipus, my foot" by Jan Ritsema.

Conceived and performed by: Sidney Leoni, Luís Miguel Félix. Music and sound design: Peter Lenearts. Fragrance design: Laurent-D. Garnier. Light design & technical support: Nick Symons. Advisor: Manon Santkin. Co-production: Jardin d'Europe/Cullberg Ballet, MDT, Circular Festival, WorkSpace Brussels. Funded by: Nordic Culture Point, Culture Programme of the European Union, the Swedish Arts Grant Committee, Nordisk Kulturfond, Fundação Calouste Gulbenkian. Supported by: Weld, Institut Français du Portugal, Alkantara.

MDTs projekt "Dansdemo" fortsatte även under 2011. Inbjudna deltagare var de som vi redan fortsatt med under 2010 (då hade de handledda workshopar med Örjan Andersson, Linn Hilda Lamberg och Stefan Åkesson från Poste Restante samt Bogdan Szyber & Carina Reich). Deltagarna var Sanna Blennow, Erika Nykvist, Astrid Menasanch, Magdalena Isaksson och Zacharias Blad. De fick ett gemensamt residens där de tog ansvar för tiden själva. MDTs personal fanns närvarande för att kunna svara på frågor, hitta rätt inspirationsmaterial och framför allt diskutera varför de ville göra det de hade planerat. Residenset avslutades med att alla deltagarna presenterade något för en publik, någon visade ett embryo till en föreställning medan någon annan berättade om sitt misslyckande med att hitta något värdefullt i den idén som fanns med från början.

Dansdemo

Five young unestablished choreographers: Sanna Blennow, Magdalena Isaksson, Astrid Menasanch, Zacharias Blad and Erika Nykvist, explore purpose and intention during their residency. What do they want to convey and why stage it? Dansdemo is a youth oriented project initiated by MDT in 2009.

Alexander Gottfarb, utbildad vid Balettakademien i Stockholm men baserad i Wien sedan många år, hade ett residens där han arbetade med research inför sin kommande produktion "Faith moved me", en fortsättning på tidigare produktionen "Political Movements Part II".

Om projektet: Alexander will be doing research for "Political Movements Part III". In earlier parts of the "Political Movements" project he's been working with politically charged phenomenons such as military marches. At MDT he will look into different models and traditions of prayer not only how it is practiced in today's society but also how prayer has been portrayed historically. The starting point for this is the physicality and movement vocabulary produced while practicing faith and religion i.e. the movements of prayer and ritualistic dancing.

During the research phase of the project, visits to mosques, synagogues, churches, Buddhist temples and Native American cultural centers will be attempted in order to study and learn the physical aspects of each belief system's rituals. The aim is then to put these various physical expressions on stage in relation to each other and to find the common points and the differences. The topic of this project has its origin in a wider question namely: How are thoughts embodied?

Andros Zins-Browne påbörjade arbetet med ett nytt verk i samarbete med Marcus Baldemar och Stina Nyberg under två veckor på MDT.

Om projektet: Andros will be working for two weeks on a commission from Les Subsistances, Lyon, assigned to create create a work with a piece of music of American contemporary composer David Lang. It should maybe be noted that Andros never worked on dance from the perspective of music before. The assignment interested him because, after a lot of initial resistance, he wondered what could still be done with the rather conventional set up of dance and music, with live musicians and a set composition. Andros became curious to know if he could in fact develop concepts of movement which would be beyond or outside of the social and political concerns that tend to motivate his work. Is there still anything radical, formally speaking, to be done in 'dance'?

Andros Zins-Browne (US) was born in 1981 in New York City. He moved to Brussels in 2002 to attend PARTS and graduated in 2006 with five works, several of which he still performs. Since then he has created "Second Life" (2008), a piece with elderly people over 70 years old; "Neverland"

(2008), a hologram video installation with a professional Michael Jackson impersonator; "The Host" (2010). Andros is an associated artist at wp Zimmer, Antwerp and in the fine art research department at the Jan Van Eyck Academy in Maastricht.

Östberg och Hiorthøy har arbetat tillsammans flera gånger förut, men i andra konstellationer. Under sommaren 2011 påbörjade de arbetet med det första egna projektet som ska visas på MDT under 2012, samproduceras och turnera inom Slingan.

Lisa Östberg & Kim Hiorthøy

Kim and Lisa's residency at MDT, which will result in a work premiering at MDT in 2012, will be a coming together of immense force and bendy legs. Broken hearts – and maybe some broken brain – will be glued together with song and dance and superglue.

Lisa is a choreographer, dancer, writer and director. She's been involved in a wide variety of projects in various capacities, from writing and producing a feature film to acting and performing in musicals such as "Chess" and "Mamma Mia". She's currently involved in two new film projects as well as one other work for dance. Kim Hiorthøy (NO) is a graphic designer and musician. Having originally gone to art school, he's tried his hand at a lot of different things and is currently finishing a master's degree in choreography at DOCH in Stockholm.

They have previously worked together on numerous occasions, for example the music project "Drivan", together with Louise Peterhoff and Kristiina Viiala, with a record released on Smalltown Supersound in 2010. However this will be the first time they work only with each other.

John och Halla arbetade under 10 dagar med en workshop som kommer att leda till en föreställning baserad på den klassiska baletten Giselle. Under hösten 2011 reste de till Bryssel för att arbeta vidare med projektet genom ett residensutbyte mellan MDT och Workspace Brussels. Under 2012 kommer en färdig föreställning att visas på MDT.

John Moström & Halla Ólafsdóttir

Om residenset: Halla and John will work on the ballet "Giselle" with Elizabeth Ward (US) as a guest star. Their interpretation of "Giselle" is hemmed by darkness and has an almost apocalyptic wildness where we witness the unravelling and morphing of various characters from the world of ballet. We are confronted with the hierarchies within the language of ballet: it's technique and pantomime, the distortion of the narrative through score making, the blurring of the roles between male and female.

It is a sort of a horrific dream odyssey through the world of ballet, where there is too much of everything.

John Moström works as a performer/choreographer and as an architect. He is educated at the Royal Swedish Ballet school and KTH. He has worked with several dance companies and choreographers in Sweden and Europe.

Halla Ólafsdóttir (IS) participated in the master program "Mychoreography" by Mårten Spångberg at DOCH (2008–2010). In 2010 she has been touring her piece "It's definitely the spiritual thing" in Europe. She recently worked as a choreographer and dancer with Dorte Olesen for the piece "The Bad The Good The Ugly".

Heine Avdal & Yukiko Shinozaki

Heine och Yukiko startade upp arbetet med sitt projekt "Borrowed Landscape" på MDT i juli. Det var första gången duon samarbetade med MDT, men deras arbeten har tidigare visats i Sverige på Göteborgs Dans- och Teaterfestival och på Perfect Performancefestivalen. Borrowed Landscape är en platspecifik produktion som inte kommer att visas på MDT, men Heine och Yukiko återvänder med en annan produktion under 2012.

Om projektet: Heine and Yukiko will work on their project "Borrowed landscape", a series of location-based performances, seeking to infiltrate the various terrains of life with artistic work. The project will be produced and presented in different social environments and public spaces. Choosing different formats will set the tone of the project. Codes and conventions in different types of areas are examined and discussed. Each location generates certain kinds of expectations and prejudices about how we behave in specific rooms.

"Borrowed landscape" is inspired by the Japanese term, shakkei. That is the principle of "incorporating background landscape into the composition of a garden" found in traditional East Asian garden design. This term describes the principle of specific Japanese garden techniques where the view of the background landscape is incorporated as an integral part of the garden. The key to this technique lies in finding the right balance. How much of the view can you borrow before it becomes overwhelming?

Heine R. Avdal (NO) is a choreographer and Yukiko Shinozaki (JP) is a choreographer and a dancer based in Brussels. Together with media artist Christoph De Boeck (BE) they run Deepblue, a production structure for performance, dance, music, video and installation work. They visited Göteborgs Dans & Teater Festival 2010.

Lesley är ett samarbete mellan en grupp konstnärer som möttes under ENPARTS Campus 2010 i Belgrad. De ville fortsätta på sitt arbete de startade året innan, och hade residens på MDT, Dansens Hus och serbiska Bitef Teater.

Lesley

Gruppen består av följande konstnärer: Attila Antal (RS), Ulrika Berg, Ludvig Daae, Ana Duplejevic (RS), Eliisa Erävalo (FI), Katharina Merschel (DE), Claudia Schwartz (DE), Rebecka Stillman and Louise Tanato (UK).

Om projektet: A part of the group's overall goal is to continue thinking and working on organization. The group aims at organizing the work in multiple ways; not letting one mode of work take over. Instead several systems exist simultaneously. The aim of the set up is to keep oscillating in the in-between zone, blurring personal responsibility as well as the responsibility of the group. This forces the members to navigate within multiple systems at once. Lesley aims at creating a foundation for future collaborations that can include parts of or the whole original ENPARTS Campus group as well as others. The residency ends with a festival at the Bitef Teatar in Belgrade.

Elizaveta Penkova, utbildad vid Svenska Balettskolan innan P.A.R.T.S. och med en fot i Bryssel och en i Göteborg/ Stockholm, är en av medlemmarna i The House of Bertha. Det är ett nyligen format kompani som inledde processen med den här föreställningen under ett studiosidens på konstnärsnämnden under sommaren 2010. Kompaniet består av fyra dansare som alla dansat med Rosas under flera år. The House of Bertha hade ett tre veckor långt residens med tre öppna visningar och ett antal öppna workshops under juli, och återvände till Stockholm/ MDT i september för att färdigställa och sedan visa föreställningen två kvällar.

The House of Bertha

Om föreställningen: The performance "White Noise" is set in a constantly changing landscape, where the shape and function of the minimalistic stage continuously is altered and where the objectives the performers try to achieve keep changing as well. In past decade we witnessed the proliferation of the communication devices and services. Happily embracing the new technologies and means of exchanging information, it becomes increasingly more difficult to stay uninfluenced by the knowledge that is accessible to us every day at the push of a button. In "White Noise", the House of Bertha collective examines the mechanisms and quality of communication that occurs today and in what way it influences who we are and what we think. How our identity is altered by the volume of

information to which we have access and whether the increased quantity of shared information results in better quality of knowledge as well. Based on the results of the process, the collective forms a micro society on stage using the outcomes that communication or miscommunication produced, and highlights the impact it has on who they are and who they are perceived.

Created by Benjamin Boar, Marta Coronado, Elisaveta Penkova, Jakub Truszkowski.
Co-production: MDT. Supported by: Konstnärnsnämnden, Workspace Brussels, Charleroi-danse, MDT, Polska Institutet i Stockholm, Rumänska kulturinstitutet i Stockholm.

Amanda Apetrea & Halla Ólafsdóttir

Amanda Apetrea och Halla Ólafsdóttir utgick från karaktärer och tematik i sina respektive examensproduktioner "This is definitely a spiritual thing" (Ólafsdóttir) och "I ass jazz" (Apetrea) när de påbörjade arbetet med kommande produktionen "Beauty and the Beast". De arbetade på MDT två veckor under sommaren och fortsatte i september. De höll en öppen heldagsworkshop och visade föreställningen två kvällar.

Om föreställningen: Is it a dance? Is it a show? Is it a play? Is it a band, a concert? Forget minimalism and everything you know about good taste. It is life and death. It is love. It's a place where beauty meets beast in a world where everything is possible. Forget Madonna, Prince, Elvis, Beyoncé, Whitney and Britney. Halla and Amanda never needed their lastnames and now they take on the greatest mononyms in dance history and blow you away. You'll want to lean forward and then back in your chair. You feel safe, but you know that you are part of something dangerous. They don't do hatred and contempt, they use love as a weapon.

Amanda Apetrea is dancer and choreographer based in Stockholm. She has an MA from DOCH. In 2004 she co-founded the ÖFA-collective, which is a feminist performance art collective with 22 members. Amanda has co-created and performed in "VGTP!", "ÖFA: Vårkonsert", "The lesbian and filosofie" and "ÖFA: Butler" at venues such as Arvika Festival, Biennale in Lund, QueerQultfestivalen, Ficks at F12, EuroPride, Paradiso Festival, Elverket, Uppsala Stadsteater and Riksteatern.

Halla Ólafsdóttir (IS) is based in Sweden working as dancer and choreographer. In 2010 she has been touring her piece "It's definitely the spiritual thing" in Europe. She was a part of INPEX editorial team for the production and making of the book "The Swedish Dance History" at the ImPulsTanz festival 2010. She recently worked as a choreographer and dancer with Dorte Olesen for the piece "The Bad The Good The Ugly".

Created and performed by Halla Ólafsdóttir, Amanda Apetrea. Featuring: Lisen Rosell. Master of Light: Chrisander Brun. Opening act: Emma Tolander, fri; Jessyka Watson-Galbraith, sat.

Peder Bjurman och Leif Jordansson hade ett residens i augusti där de arbetade på projektet *Grow in the Dark* som de spelade på MDT i september och oktober. Peder och Leif byggde ett system med en självspelande teater, där musiken styrdes av en slumpgenerator (en liten dansmus) och där publiken själva läste replikerna.

Peder Bjurman & Leif Jordansson

Om föreställningen: "*Grow in the dark*" is a self-playing piece of theatre, where the musical score is conducted by a mouse and the audience becomes the performers of their own play. As the text and music is randomly composed, each performance becomes a unique and individual experience, never to be repeated. The creative team wishes to explore the theatrical context, using the classical rules of expectation and dramatic convention. By introducing stochasticity as a key element, a playful and gamelike structure is built, eventually ending in a play. A performance piece on autonomy, manipulation, individuality and collectiveness, asking the central question: Who controls what I am expected to experience?

Peder Bjurman is a freelance writer and director. He provided the original idea for "*The Far Side of the Moon*" directed and performed by Robert Lepage. The play was turned into a feature film, selected for the Academy Awards 2002. Bjurman directed and designed "*Doktor Glas*" at the Vasa theatre in Stockholm. He is working on a new piece with Lepage devised for a network of circular venues in Europe, called "*The 360 Network*".

Leif Jordansson is a composer, sound artist, musician and performer. He has been writing music for theatre, ballet and film in Sweden, Norway, Italy, USA, and Great Britain and worked with directors such as: Kajsa Giertz, Linus Fellbom, Mick Gordon, Ted Shank, Patrick King. Recently, Jordansson worked with a dance theatre version of the H.C. Andersen piece "*The little mermaid*" for The Royal Dramatic Theatre in Stockholm and music for a new film by Simon Kaijser da Silva "*Stockholm East*" that premieres in the fall 2011.

Concept and text: Peder Bjurman. Concept and music: Leif Jordansson. Sound design and Interactive system: Johan Adling. Light design: Tobias Hallgren. Supported by Statens Kulturråd, Stockholms Kulturförvaltning, Kulturbryggan.

Salka Ardal Rosengren fortsatte under 2011 med att starta upp sitt nästa projekt "*Reality vs Fiction*" under två veckolånga residens. Hon kommer att fortsätta arbetet med projektet även under 2012.

Salka Ardal Rosengren

Kristine Slettevold

Kristine Slettevold hade en residensvecka för att arbeta på sitt kommande stycke, hennes första helkvällsföreställning, med premiär på MDT våren 2012. Stycket utgår från ljudet, med frågeställningar som varför ljud får oss att vilja röra oss men också vad rörelsen producerar för ljud och vad det projicerar på oss. Kristine samarbetar tätt med Jens Sethzman genom hela processen.

Malin Hellkvist Sellén

Malin Hellkvist Sellén arbetade i studio under 2 veckor för att starta en ny process. Redan efter en vecka bjöd hon in publiken att möta henne och diskutera med henne, om vad de ville. Vi visade också filmer av äldre verk under två kvällar. Malin kommer att återkomma under 2012 med residensperioder och publika möten, ett för henne nytt sätt att producera scenkonst på.

Malin Hellkvist Sellén starts a new choreographic process in Studio 1 at MDT. On Wed Nov 30 and Sun Dec 4, two documentations of earlier works will be shown each day. You choose which of her earlier works you want to see by voting (keep an eye on [facebook.com/MDT](https://www.facebook.com/MDT)). During the event on Sat Dec 3, the audience get the opportunity to participate in individual talks with the artist. 15 minutes are yours and you choose the topic. You can also come and just hang around and watch other people talk. We turn Studio 1 into a nice "at your service-space" with music, bar and choreographic thoughts.

This new choreographic process starts from the interest to meet you and the idea of conversations and thoughts as movement capital. If you want something special from Malin Hellkvist Sellén and her choreographic work this is your chance. She will be at your service.

Malin Hellkvist Sellén is a choreographer based in Stockholm, Sweden. She got her training at the University College of Dance in Stockholm 1998-2001 and has since her graduation created several dance pieces, for example Dom ger tanken kropp, Bättre folk, Rosa löften and Inom rimliga gränser. Hellkvist Sellén's recurring themes has been bodypolitics, critics, physical practice, identity and a search for contexts in which movement is justified.

Eliisa Erävalo & Kati Korosuo

Eliisa och Kati arbetade under ett residens på MDT med sin kommande produktion som har premiär på Zodiak i Helsingfors under 2012. Stycket de arbetar med tittar närmare på hur vänskap är konstruerad och de två koreograferna utgår från sin egna långa vänskapsrelation till varandra. De undersöker om koreografi kan fånga kärnan av god vänskap, och kan man reagera på koreografi med samma värme som vi kan med en god vän?

Sebastian Lingserius hade ett två veckor långt residens på MDT i juni samt ett tre veckor långt residens under hösten för att arbeta på sin kommande produktion "alt. org" som också hade premiär på MDT i november.

Sebastian gick ut masterprogrammet i koreografi på Dans- och cirkushögskolan och för MDT är det självklart att presentera hans nästa verk. Han arbetar tätt tillsammans med Love Källman under hela processen.

Om projektet: "alt. org" presents a set of practices that all attempt to re-imagine bodily construction. It is a dance towards the inorganic. It is a place where decomposed bodies collides and new bodily organizations occurs.

In "alt. org" the audience is led through a room that constantly transforms, pushing for imaginary travels/ significations.

The work is concerned with how theoretical and physical knowledge is produced and experienced in an experimental process. Here, this is done through superimposing different choreographic tools and materials. Through the use of scores and frameworks the performers are occupied in a process of how to circumnavigate and short-circuit always reoccurring movement patterns. These processes will be exhibited live on stage and are part of the performance.

Sebastian Lingserius attended the master program in choreography at DOCH headed by Mårten Spångberg. Sebastian's latest piece "Ofas" (2011) was created in collaboration with Weld in Stockholm. Ulrika Berg studied at DOCH. Ulrika has worked with Deborah Hay, Rasmus Ölme, Anna Koch, Eszter Salamon/Christine de Smedt among others, and has an ongoing collaboration with the internationally based group Lesley. Love Källman has worked with choreographers such as Björn Elisson, Malin Elgán and Vindhäxor. Both Sebastian Lingserius and Love Källman have studied at the Royal Swedish Ballet School. Josefine Larson Olin has a background in the visual arts and studied at Balettakademien. Josefine has worked with among other artists Tove Sahlin, Anna Koch and Rebecca Chentinell as well as Stina Nyberg, Helena Stenkvisst and Tova Gerge in the collaborative form Bermudatriangeln. Josefine received the danceWEB scholarship 2009.

Choreography: Sebastian Lingserius. Performed by: Ulrika Berg, Love Källman, Josefin Larsson Olin. Lighting design: Johan Sundén. Illustration: 2 typer, Sepidar Hosseini & Moa Schulman. Thanks to: Allison Ahl, Tommy Lexén. Supported by: Kulturrådet, Stockholms Läns Landsting, Stockholms stad.

Föreställningar

Föreställningar 2011

Pieter Ampe & Guilherme Garrido

MDT öppnade säsongen med att visa två föreställningar av duon Pieter Ampe och Guilherme Garrido, i samarbete med CAMPO i Gent. Efter att ha gjort succé och turnerat runt i hela Europa kom de till Stockholm och Sverige. Turnén till Sverige arrangerades som ett samarbete mellan MDT och Pustervik i Göteborg. Ampe och Garrido höll också en öppen workshop. Double bill: Juvelen

“Nystartande MDT i Stockholm bjuder på ett lyckat dubbelprogram” DN

“Det är sällan man sitter med andan i halsen på dansföreställningar, hur fysiskt krävande de än må vara för dem på scenen. Men under duetten Still standing you är det omöjligt att förbli lugn. Det är som att beskåda ett akrobatiskt gladiatorspel på liv och död, där kombattanterna vrider och vänder på både känslor och kroppsdelar – även de mest intima – så att det känns i ens egen kropp.” SVD

Nya MDT under Danjel Anderssons ledning har gjort en rivstart. SVD

“Still Difficult Duet”

“Still Difficult Duet” is the result of the first choreographic collaboration between Pieter Ampe (BE) and Guilherme Garrido (PT). Ampe and Garrido first met in the summer of 2006 during the danceWEB scholarship programme in Vienna. Their meeting inspired them to work together, in a magical encounter of matching t-shirts and virile beards; they strive for harmony and synchrony. However, the idyll only last for a short while – epic fights filled with grotesque humour break out. The piece has been touring all over Europe after its premiere in October 2007.

Choreography: Pieter Ampe & Guilherme Garrido. On stage: Pieter Ampe & Guilherme Garrido.

“Still Standing You”

After their celebrated first performance Pieter Ampe and Gui Garrido will enter the stage together once more. But how much longer will they be able to carry and, more importantly, to bear each other? With great physical intensity they examine the contradictory aspects of their friendship: are they friends, rivals, enemies or lovers? Shamelessly and unabashedly Ampe and Garrido fathom out their limitations, turning them into virtuosity by means of a performance that is just as rough as it is tender.

Choreography & Performance: Pieter Ampe & Guilherme Garrido. Dramaturgy: Rita Natálio. Produced by Campo. Co-produced by STUK, Leuven (BE) & BUDA, Kortrijk

After Pieter and Gui, we are proud to present an intimate set with swedish pop sensation Juvelen. He has promised to play some never-before-heard songs from his upcoming album.

Robin Jonsson, utbildad vid Svenska Balettskolan i Stockholm och senare vid P.A.R.T.S. är en av de svenska koreografer som via sin internationella utbildning har kontakter i Europa men som vi stöttar för att de ska kunna etablera sig professionellt även i Sverige. Vi visade Simulations fyra gånger, en dagföreställning i samarbete med Dansistan och tre kvällsföreställningar varav en kväll – premiärkvällen – var en välgörenhetskväll för Japan då Japanska bandet Yanéka spelade en konsert tillägnad de som drabbats av jordbävningen i Japan. För att arrangera det evenemanget var även Japanska ambassaden involverade. Hälften av biljettintäkterna för hela kvällen skänktes till Röda Korset och deras insatser i Japan.

”Robin Jonsson, som efter Kungliga Balettskolan i Stockholm har utbildat sig på välrenommerade PARTS i Bryssel, lyckas få dansarna Lieve De Pourcq och Ludvig Daae att imponerande exakt imitera animerade dataspelshjältar. Både i spelsituationer och i viloläge är deras figurer så perfekt mekaniska i sitt kroppsspråk att vi skrattar.” SVD

Om föreställningen: Robin Jonsson is one of the first artists that truly belong to the playstation-generation – he grew up with computer games all around him. He started his research on new media during his education with Super Conflict and I Believe I Can See The Future. Now he continues this research in Simulations.

Concept, direction: Robin Jonsson. Created by: Robin Jonsson, Lieve De Pourcq, Ludvig Daae and Peter Lenaerts. Performed by: Lieve De Pourcq and Ludvig Daae. Soundtrack: Peter Lenaerts. Costumedesign: Manuela Lauwers. Voice: Tova Gerge.

Japanese post rock band Yanéka is first and foremost a live band and if only listened to online, their tracks do not do capture their on stage energy and passion. You can not help but leave their gigs feeling moved and wanting more.

Mother presents: Yanéka

Mette Edwardsen, norsk dansare och koreograf baserad i Bryssel. Mette dansade med C. de la B i flera år och har även arbetat som dansare med bland annat Deepblue, Mårten Spångberg och Hans Van den Broeck. ”Black” spelade två föreställningar på MDT. Det var första gången hon presenterades på MDT men hösten 2010 spelade hon på weld. ”Black” hade premiär i Bryssel på festivalen Performatik. Spelningen på MDT var den andra.

Mette Edwardsen ”Black”

Om föreställningen: "Black" is a solo performance about making things appear. The space is empty. There are no things. Through spoken words and movements in space a world will become visible, where the performer is the mediator between the audience and what is there. It is a play in time and space where only the body is physically present, performing actions and handling invisible objects, constantly trying to bridge the invincible gap between thought and experience, between here and there.

Created and performed by: Mette Edvardsen. Production: Helga Duchamps duchamps vzw and Mette Edvardsen Athome. Co-produced by: Black Box Teater (NO) and WorkSpace Brussels (BE). In collaboration with: Kaaitheater (BE), Vooruit (BE) and Netwerk (BE). Supported by: Norsk Kulturråd (NO). Thanks to: Michael Bussaer, Jan Van Gijssel, Philippe Beloul, Heiko Goelzer and Lilia Mestre.

Aron Blom "SAM"

Aron Blom gick ut P.A.R.T.S. i Bryssel våren 2010 och MDT bjöd in honom för att arbeta färdigt på ett solo han påbörjade under sin utbildning. Han bestämde sig för att göra ett nytt solo och startade sitt arbete på MDT redan under hösten 2010. Residenset fortsatte i januari 2011 och Aron Blom arbetade mellan repetitioner med Rosas i Bryssel. Solot han arbetade på hette "SAM" och efter två informella visningar med efterföljande diskussioner hade han premiär på MDT i slutet av mars, under en delad kväll med Salka Ardal Rosengren & Mikko Hyvönen.

Läs mer om föreställningen under Salka Ardal Rosengren.

"Axlarna glider åt sidan, huvudet vrids och högerarmen lever sitt eget liv, gör trevande svängar bakom ryggen eller darrar till. I programhäftet får man veta att Blom bröt armen förra året och fick avbryta arbetet med solot. Kanske är hela koreografin präglad av olika kroppsminnen. Här finns en lågintensitet och närvaro som tar fram det icke-perfekta, personliga och sårbara hos dansaren på ett rörande vis." SVD

Koreografi: Aron Blom. Mentor: Bo Arenander. Produktion: MDT

Salka Ardal Rosengren "Trash Talk"

Salka Ardal Rosengren, svensk dansare och koreograf som gick ut P.A.R.T.S. i Bryssel våren 2010, visade sin examensföreställning "Trash Talk" som hon gjort tillsammans med Mikko Hyvönen. De repeterade på MDT och gjorde mindre justeringar. "Trash Talk" delade kväll med Aron Bloms "SAM" och visades tre gånger.

"Det konceptuella verket skruvar performancetraditionen, antikonsten och frågan om publikens roll ytterligare ett varv. Duon skapar en överraskande här-och-nu-situation med absurda kvaliteter." SVD

Om båda föreställningarna: Aron Blom & Salka Ardal

Rosengren presents one piece each. The two have very little in common, one is more conceptual and the other movement based. Both performances mark however a start very interesting movement careers. Both pieces also have a lot in common. They work consciously with the presence of the spectator. Ardal Rosengren work with Finnish choreographer Mikko Hyvönen and has already toured all over Europe. Bloms piece is premiering here at MDT. Aron Blom, Salka Ardal Rosengren, Mikko Hyvönen all just graduated from PARTS in Brussels. Aron Blom is now in rehearsal in the new piece by Anne Teresa De Keersmaeker, Salka Ardal Rosengren is performing with Xavier Le Roy.

"SAM" performed and choreographed by Aron Blom. Mentor: Bo Arenander. Produced by MDT. "Trash Talk" performed and conceived by Salka Ardal Rosengren and Mikko Hyvönen. Mentor: Mette Ingvarsten. Produced by PARTS.

TIR Performance är en feministisk aktivist- och performance-grupp. I det här projektet kartlägger de olika situationer för kvinnor i det svenska samhället. TIR performance är Nina Jeppsson, Sarah Degerhammar, Indra Linderoth och Tanja Tuurala.

TIR Performance "Kartlägger DEL 1"

"Kartlägger DEL 1" var Ninas, Sarahs och Indras examensföreställning från Stockholms Dramatiska Högskola. Efter ett två veckor långt residens på MDT i februari, fortsatte de arbetet i Tensta där de sökte kontakt med kvinnor från olika samhällsgrupper. Resultatet visades 15-16 mars på MDT. Double bills: Kutterfugel 15 mars, Mole Says Hi 16 mars

Om föreställningen: TIR Performance is a hardcore feminist activist group. TIR Performance "Kartlägger" is a project where the artists map out different situations for women in Swedish society. This led them to the suburb Tensta and their center for women. TIR set of to investigate their own feminism and ended up in knee-deep mud of prejudices. Sweden today.

TIR Performance are Nina Jeppsson, Sarah Degerhammar, Indra Linderoth & Tanja Tuurala. Set and light: Sutoda. Produced by STDH, Stockholms dramatiska högskola.

Kutterfugel is the solo project of Anna from "Love Is A Burning Thing". That should really be enough for you but here's a bit more info. LIABT are an awesome dark pop electronic band that are really quite electrifying live. Anna is a central part of that with her incredible voice and fascinating stage presence. File under Tickle Feather and Fever Ray.

Mother presents Kutterfugel

Mother presents Mole Says Hi: Mole Says Hi's album, on Stockholm based label Hockey Rawk, is full of songs with amazing lyrics and titles like "When We Open Our Mouths, Salads Swim" and "My New Jaw". The music live up to the elaborate titles and you can spend many a happy minute with her nicely indescribable Lo-Fi pop. Live these songs have become performances and the set has grown to become a unique experience. File under Lydia Lunch, Broadcast.

Björn Säfsten "Master Minds"

"Master Minds" visades på MDT genom ett samarbete med Dansistan. Riksteatern och Cullbergbaletten producerade en Sverigeturné med föreställningen (som ursprungligen gjordes under 2008) och MDT var den första teatern som föreställningen visades på. "Master Minds" visades totalt 10 gånger under en vecka för mellanstadieelever.

Om föreställningen: The production was initiated by Anja Arnquist in co-operation with Norrlandsoperan and developed through an investigation project in 2007. During one and a half month Björn and Anja developed the project that in spring 2008 became a stage production. Master Minds is an interactive piece for kids between 10 to 13 year old. The aim is to let the kids act as choreographers. During one hour and through choreographing together with professional dancers the students get an insight in contemporary dance and the working field of the choreographer and the dancers.

Koreografi: Björn Säfsten. Koncept och idé: Anja Arnquist. Dansare: Louise Perming, Marie Nilseng, Oskar Landström och Philip Berlin. Produktion: NorrlandsOperan Dans. Turnéproduktion: Cullbergbaletten och Riksteatern.

Daniel AlmgrenRecén & Alma Söderberg

Daniel AlmgrenRecén är utbildad vid SNDO (School for New Dance Development) i Amsterdam. Almgren Recén satte upp "Abdikation Nu" tillsammans med Alma Söderberg på Byteatern i Kalmar under hösten 2010. Vi samarbetade med Teater Aktör då "Abdikation Nu" visades hos dem direkt efter de två föreställningarna i Stockholm.

Alma Söderberg, utbildad vid SNDO och med rötter i flamenco, visade "Abdikation Nu" tillsammans med Daniel Almgren Recén. Läs mer om föreställningen under Daniel Almgren Recén. Alma Söderberg är en av de koreografer som vi satsar mycket på att etablera i och utanför Sverige.

Om föreställningen: Alma Söderberg and Daniel AlmgrenRecén developed their performance after being invited by Byteatern in Kalmar to a new artist in residence program. They were asked to work together for two months and based the work on research around the Swedish Queen

Kristinas maximes. The mysterious queen wrote more than 1300 aphorisms. Söderberg and Almgren Recén ended up with an experimental room conscious performance they called "Abdikation Nu". In the wave of Queen Kristina performances in Sweden the last few years this is the most exciting.

Performed and choreographed by: Alma Söderberg och Daniel Almgren Recén
Lightdesign: Johan Rödström. Produced by: Byteatern i Kalmar.

Dorte Olesen hade ett sex veckor långt residens på MDT och en avslutande veckas föreställningar. Hon hade hela repetitionsperioden inför "The Bad, The Good, The Ugly" på MDT, en föreställning som blev ett nära samarbete med dansarna Emelie Garmén, Halla Ólafsdóttir och Eliisa Erävalo där de halvvägs in i processen bestämde att alla fyra var upphovsmän till stycket. "The Bad, The Good, The Ugly" visades på MDT under IETM som var i Stockholm den 14-17 april. Föreställningen spelade också under Nordwind festivalen under hösten, och inför den repeterade de igen på MDT.

Dorte Olesen "The Bad, The Good, The Ugly"

"Det är vi, publiken, som är de konstiga och artificiella med de sorgfälligt omedvetet konstruerade identiteterna. De tre dansarna, på andra sidan (film)duken, ser ut som unga kvinnor, men när de vaknar till liv, är de allt annat än kulturellt betingade kvinnoväsen." DN

"Trion ser ut som kvinnor men beter sig inte som sådana förväntas göra – och de ger även fan i scenens koder. Stycket är också en lek med att vara exponerad, som kropp, roll och objekt." SVD

Om föreställningen: Dorte Olesen Production presents The Bad The Good The Ugly. In a world, when your life is no longer your own. The three will embark on a journey unknown to man. A civilization will fall and a Hero will rise. One woman's journey – Coming soon to a theater near you – and this time it's personal.

In order of appearance: Emelie Garmén, Halla Ólafsdóttir, Eliisa Erävalo. Director: Dorte Olesen. Concept and Choreography: Eliisa Erävalo, Emelie Garmén, Halla Ólafsdóttir and Dorte Olesen. Set design: Chrisander Brun and Dorte Olesen. Make-up: Sofia Ranow Boix- Vives. Light Design: Chrisander Brun. Costume: Dorte Olesen. Set assistant: Marie Nilsson. Sound: Tobias Hallgren. Producer: Lena Uhlander. Executive producer: MDT.

Tea Tupajic och Petra Zanki, båda från Kroatien, arbetade på ett stycke tillsammans med inbjudna Curators inom scenkonstområdet – Curators' Piece. Varje inbjuden curator är med i stycket som performer, medarbetare och samproducent. De kommer också alla att presentera

Tea Tupajic & Petra Zanki "The Game with Objects"

stycket på sina festivaler resp teatrar. Curators' Piece hade en veckas residens på MDT och under veckan efter visades videoinstallationen "The Game with Objects" i en studio, vilket sammanföll med IETM-mötet i Stockholm.

Om videoinstallationen: "The Game with Objects", a videoinstallation by artists Tea Tupajic and Petra Zanki, will be shown at MDT. The installation is the result of the work completed during the artistic residencies for "Curators' Piece" project. The video was filmed along 2010 on several venues and festivals in Europe and USA, where the artists visited the chosen curators during their research for the performance. This video-installation issue from the second working session entitled "The Game with Objects", in which the artists presented various objects to the curators asking them to imagine the objects as artists and performances and chose 10 among them in order to make their festival or season.

Created by: Tea Tupajic, Petra Zanki. Curated by: Sven Age Birkeland, Barbara Raes, Lane Czaplinski. Montage: Hrvoslava Brkušić. Production: Banana Gerila 2010. Thanks to: BIT Teatergarasjen, BUDA, MDT, On the Boards, steirischer herbst, PACT Zollverein, PS122.

Mette Ingvarstsen & Guillem Mont de Palol "All the way out there..."

Mette Ingvarstsen och Guillem Mont de Palol spelade två föreställningar på MDT. "All the way out there..." hade nyligen haft premiär på Performatik-festivalen på Kaaitheter i Bryssel. MDT, som även samproducerade stycket, var första scenen de spelade på efter premiären.

"All the way out there är både påfrestande och medryckande att uppleva, något Ingvarstsen säkert vill. Som koreograf är hon en forskare, men hennes hårt drivna koncept blir aldrig teoretiskt torra utan verkar på det fysiska planet. Först efteråt börjar hjärnan försöka formulera hur hennes verk kan relatera till vår tid, då föreställningen om kroppen inrymmer såväl artificiella konstruktioner som bilden av en driftsstyrd organism." SVD

Om föreställningen: After working together on Giant City, Mette Ingvarstsen and Guillem Mont de Palol decided to develop a new piece together. This is a performance of extremes. A moving image of two figures on an ecstatic journey, searching for intense physical expressions.

The performance is a place for reconsideration; a place where excesses such as fanaticism, enthusiasm, vitalism and joy are renegotiated; a space where screams are either too loud to be heard or too soft to be ignored; a space where singing, screaming, breathing, gasping, growling, hissing and screening compose the vocal tonalities of affective expression.

(Concept and Choreography: Mette Ingvarstsen and Guillem Mont de Palol. Light Design: Jorge Dutor. Sound Design: Gerald Kurdian. Voice trainer: Dalila Khatir. Production management: Kerstin Schroth. Advisor: Jeroen Fabius.)

Söndag den 17 april var MDT värdar för den brunch som traditionellt arrangeras för IETM-deltagarna under sista dagen för mötet. I samband med brunchen visades Tove Sahlin och Dag Anderssons föreställning "Roses & beans" exklusivt för IETMs deltagare.

Tove Sahlin & Dag Andersson
"Roses & Beans"

Om föreställningen: Roses & Beans – a performance about private, political and pop aspects of love.

With rosy cheeks, flirty bodies and occasional love songs sung to the rhythm of a strict march we bang our heads into the kitchen sink meanwhile we investigate the couple-relationship as an institution and the heterosexual relationship as a template of success. Can we possibly ever reproduce the partnership and at the same time make a revolution?

Roses & Beans takes its starting point in the striking power of pop culture and sings with the ever-present choruses about love, relationships and sexuality. Our choreographic material is extracted from out of the couple-relationship role as a fundament of our time. We want to communicate a gender-curious heterosexuality and open up to further criticism and discussion concerning sex, body and gaze.

Choreography and performance: Tove Sahlin and Dag Andersson. Production: Bastardproduktion

Svenska, London-baserade konstnärssduon Lundahl & Seidl hade ett veckolångt residens på MDT i februari. De spelade in ljud och arbetade inför deras nästa stycke "Observatory", platsspecifikt för MDT. Stycket kom ur sin föregångare "Work/Workshop", som visades på Weld 2008. De återvände i april för att arbeta färdigt och repetera in stycket med performers. Den 26 april hade de premiär och spelade tre föreställningar per dag fram till 3 maj.

Lundahl & Seidl "Observatory"

"Observatory" utspelas i fullständigt mörker, varje deltagare följs av en inspelad röst som leder dig igenom stycket. De olika ljudspåren (öst) korsar och interagerar med varandra. "Observatory" utgjorde också ett samarbete mellan MDT och Magasin 3, där Lundahl & Seidl skapade ett systemverk "The Infinite Conversation", som pågick 5-8 maj.

"Fyrtiofem minuter i mörkret med "Observatory" är en sällsam, mycket påtagligt fysisk, omtumlande upplevelse

som samtidigt väcker tankar och känslor. Dessutom löser Lundahl & Seidl resolut en gordisk knut, den pågående, scenkonstnärliga diskussionen kring förhållandet mellan scen och publik. Här är besökaren både scen och publik.”
DN

Om föreställningen: “Observatory” has been born out of its precursor “Work/Workshop” which was researched, developed and then shown at Weld in 2008. Although the performance is set in complete darkness, there is a resemblance of the minimalism often associated with the way museums display objects in isolation and the focused observation of their viewers. In “Observatory” the visitor is fully immersed in a situation being both the observer and the observed, with perception itself as both the medium of the work, its potential content as well as the means to receive it.

The choice to present the work at MDT reflects a parallel inquiry into the tradition of theatre and performance by acting on instructions and receiving its impact on our bodies. When we are inside “Observatory” we are all protagonists in a blank story, where imaginations, physical sensations and memories are enacted and projected out into the unseen stage.

Concept and direction: Christer Lundahl, Martina Seidl. Collaborators: Rachel Alexander, Colin McLean, Sara Lindström, Genevieve Maxwell, Lisette Drangert. Co-production: MDT.

Slingan/Dansstationen
Memory Wax “Rooms”
La Macana “Ven”

Malmö's bidrag till Slingan 2011 var en kombinerad kväll med ett solo av Miguel Azque/Memory Wax och en duett av spanska La Macana.

Om föreställningarna: Dansstationen/Slingan presents two pieces from the dance and theatre companies Memory Wax and La Macana. The solo performance “Rooms” marks the fifth anniversary of the Swedish dance company Memory Wax. In “Rooms”, Memory Wax is taking their quiet, cinematic and distinctive expression further to another level. A performance about how we create our own inner and outer rooms, how we frame ourselves and open doors to new possibilities. La Macana “Ven” is a duet with precise and distinct movements to songs by Einstürzende Neubauten that won the Audience Award and Critics Award at the XXII Certamen Coreográfico de Madrid in 2008.

Memory Wax is a dance and theatre company with a strong visual expression and a naked theatrical movement language. La Macana is a company based in Galicia, Spain, formed in 2009.

Malin Elgán hade ett månadslångt residens för att färdigställa och sedan visa "Trästycket" två kvällar.

Malin Elgán "Trästycket"

"Man skulle kunna kalla koreografin för tyst musik, även om inspelad musik ibland hörs och bildar ett extra rum runt dansarna. Trästycket hade kunnat bli ren pantomim, men eftersom rörelsematerialet lägger vikt vid varje liten detalj – blickar, klåda, mimik, hållning – blir det snarare som att se brottstycken av tid, lika omsorgsfullt utskurna som de mobila trästyckena. Malin Elgán sätter således inte fokus på det uppenbara utan vrider blick och perspektiv åt ett annat håll för att närma sig sitt tema, tid och form." SVD

"Att mimen är i det närmaste utrotad ur den samtida dansens vokabulär bidrar naturligtvis också till att öka publikens förvirring. Tankar som 'Får man verkligen?' eller 'Kan man verkligen?' ploppar oombedda upp i mitt sinne. I sig ett stort plus eftersom detta tyvärr händer allt för sällan i dagens väldresserad svenska scenkonstvärld." Nummer

Om föreställningen: "Trästycket" is a project and performance that examines new fields within dance practice. The project deals with materiality in relation to artistic practice, focusing on time and form. Through a redistribution of objects and forms – such as to allow music instruments within the performance take on a new material shape, in the form of wooden costumes – the choreography becomes a place for redistribution of time. It's about the possibility of the artistic practice to draw up new conditions of time, in other words, about to take the time you "do not have".

Choreography: Malin Elgán. Dance: Rebecca Chentinell, Ludde Hagberg, Love Källman, Fernanda Lind Echenique and Tove Salmgren. Set design: Pontus Lindvall, in collaboration with choreographer and dancers. Sound: Daniel Söderberg and Fernanda Lind Echenique. Costume: Charlotte Wandt. Light: Tobias Hagström-Ståhl. Curating advice: Stina Høgvist. Production: Tove Dahlblom and Oskar Rosén. Project managing: Magnus Liistamo. Supported by: Jardin d'Europe, Cullberg Ballet.

Anna Källblad och Annette Taranto hade påbörjat arbetet med den här föreställningen redan under 2009 då de blev inbjudna till Västbanken för att delta i ett samarbetsprojekt (som bl.a. resulterade i installationen "Close"). Inbjudan om att spela på MDT fanns därför sedan länge, men flyttades en sista gång från vinter till vår då MDT ändrade öppettiderna 2011.

Anna Källblad, Annette Taranto & Chrichan Larson "À une raison"

"Utgångspunkten för À une raison är frågor om tidsperspektiv och närvaro, struktur och kaos. Det är ett fysiskt påtagligt stycke, där Anna Källblad efter att ha lyssnat på instrumentens andning med en djup suck kastar

sig mot Annette Taranto som tar emot och parerar. Humor!”
—SVD

Om föreställningen: Coming from a perpetual, you are moving towards the ubiquitous. We are constantly in the contemporary. How do we handle the past, our individual and collective history? Our collective legacy and memory, how does it affect us? Does collective guilt exist? What intentions do our actions carry and what is the role of our experiences? What are the expectations? This performance does not tell a story. It exists in the gap between the structure of simplification and the chaos of reality. The cast have given themselves a mathematically created template of boundaries. The music has become a movement in the choreography and the dance an instrument in a chamber music ensemble. The prerequisites for the work method is that choreographer/dancers and composer/musicians give up control over their function in the creative process and let themselves be directed by the template and by each other.

Choreography: Anna Källblad. Music: Chrichan Larson. Performed by: Anna Källblad, Annette Taranto, Ivo Nilsson, Kerstin Frödin, Chrichan Larsson. Light design: Karl Svensson. Dramaturgical advice: Christine Fentz.

Balettakademien "Vart är vi snart?"

MDTs tradition att visa Balettakademiens åk 1 och 2 fortsatte även under 2011. De visade koreografier av skolans lärare och några av eleverna under tre kvällar.

Om föreställningen: The next generation of dancers from Balettakademien are presented in works by contemporary choreographers and themselves. Balettakademien was founded in Stockholm in 1957 and has since then developed into one of the leading dance schools in the Nordic countries. Many of Sweden's most successful dancers, musical artists and choreographers have studied at Balettakademien.

Choreography: Jeanette Bolding, Moa Hanssen, Charlotte Johanson, Eytan Sivak, Anna Ståhl, Val Suarez, Åsa N Åström. Light & sound: Tobias Hallgren, Katti Alm. Coordinator: Jeanette Bolding. Artistic Leader and Rector: Jan Åström.

Dans- och cirkushögskolans kandidatprogram i dans

Kandidatprogrammet i dans visade samtliga elevers examensarbeten samt två koreografier av Nadja Hjorton respektive Örjan Andersson under två dagar och tre kvällar. Nadja Hjortons "40 Minuter" ingår också som en av de fem stycken som studenterna vid masterprogrammet i koreografi visade i maj 2011.

Stycken: Emelie Andersson Wahlman "To perform, To perform myself, To be myself as a performer", Moa Autio "Att streta i det obekväma, omformning av ingången", Magnus

Dovärn "The art of leading: A novice confessions", Angeliki Kourtopoulus "Muskulär effektivitet och dess utveckling inom en konstnärlig process", Tara Motazed Kivani "Irreplaceable", Erika Pekula Pettersson "What is the difference between what I see and what I experience/feel", Elvira Roos "Begränsningarna av skönhet", Sara Sellberg: "Schakt", Anna Strand Andersen "Reflections, Mirrors and Improvisation", Per Sundberg "En föreställning i sig själv", Erika Thalisson Ranhagen "Duett med mig själv", Marie Wårell Öhman "It's about communication", Cicilia Östholm "TBA"

Nadja Hjorton "40 MINUTER": The BA students at the University of Dance and Circus (DOCH) together with Nadja Hjorton and Chrisander Brun, have worked with a performance practice for the past 4 weeks that develops their capacities to sense and work with the reactions and relationships that this brings about. It practices being an open, accessible and multi-perceptive entity. By constantly, through the entire work, insisting on practicing instead of rehearsing, they want to move the focus from a more traditional entrance to choreography and dance (how something looks or is interpreted) to the experience, the exploration and the potential.

Örjan Andersson "FRONT": Örjan Andersson presents a phrase to the BA students at DOCH, which they perceive as "jazzy". They examine the phrase further, seeing each other while perceiving the moment of movement, all the while knowing what the other members of the group are experiencing. The aim is for the choreography to evolve into a space where the spectator can share and cherish the experience.

Masterstudenterna i koreografi visade solon på olika platser i Stockholm i maj, fem av dem visades på MDT under två olika kvällar.

Dans- och cirkushögskolans
Masterprogram i koreografi
(Mychoreography)

Om föreställningarna: The choreography master students of DOCH invite you to a week of hypnotic magic and wild sincerity. These are the spring shows. Spread out over three venues and six days, from May 22nd to 29th at MDT, DOCH and Konsthall C, including a tight, gleaming party on Thursday night. This is what bread can feel like. Hot out of the oven and just the smell wakes you up.

Most people ask, what's the piece about. I say, I play piano with two hands. And there is a song. And then I tell some jokes. Each thing is a model of something else. The model is not the same as the thing, but you can't just learn the lines and not fall over the furniture.

Kim Hiorthoy & Ilse Ghekiere
"Burn Your Fun"

Choreography: Kim Hiorthoy, Ilse Ghekiere. Performed by: Ilse Ghekiere.

Zoë Poluch & Valentina Desideri
"So What"

A soft male voice with an impeccable British accent:
"Imagine you are a dolphin. Your family and friends fill your world. With nowhere to hide, no land to defend, no objects to grasp, whales focus on each other. Imagine living in a society as rich and layered in feeling as the human world is in ideas. Sense, for a moment, that you are gliding through a three dimensional space with no barriers. You are able to see through the eyes of the people around you, all at once. Imagine that you can access knowledge not only about the external world, but about the interior world as well. Think of an ultrasound: sound waves travel through skin. You send out a pulse of sound that passes through skin. Not only can you see if your neighbors are sick, or pregnant, or hungry but you can also watch the flow of blood, see the accelerated beating of the heart, observe tightness in the diaphragm, and tension in the muscles."

Choreography: Zoë Poluch, Valentina Desideri.

Juli Reinartz & Liz Waterhouse
"One On One"

"One On One" inverses the process of dramatization. Instead of framing action with music and light, it speculates on music and light of an existing piece and works on the interpretation of the effects. We become agents and material of circumstances and invent sensations, develop backwards, invert calculating, embody effects and dig deep into having no cause. We imitate procedures of financial speculation a bit too literally and recapture them for choreography. Betting movement on movement, we have to manoeuvre through the sound and light drama as well as the body of speculation that we set out.

Choreography: juli Reinartz, Liz Waterhouse. Performed by: Linnea Martinsson.

Uri Turkenich "The Authentic Ludvig"

How can you perform a body without a political image or a political intention? At any rate, you have one (or several). In a certain respect an image or a political intention is already there, it is preexistent. The moment you try to remove it you produce another one. At any rate you make one, you cannot produce without making one. And it awaits you, you cannot escape it, already confirmed and repeated if you perform it, taken for granted if you don't. This is reassuring because you always have something to fight, there's always a certain resistance as a result of the existence of the image. On it you can fight – and are fought. On it you produce – and are produced. It is non-production as well as production. It is an idea or a concept but also a practice, a set of practices.

Choreography: Uri Turkenich. Performed by: Ludvig Daae.

Xavier Le Roy öppnade höstsäsongen 2011 med sin version

av Våroffer som har visats runt om i hela världen och nu äntligen kom till Stockholm. Vi visade föreställningen två kvällar, varav den ena kvällen var delad med estniska koreografen Krööt Juurak. Xavier var här i samarbete med DOCH, då han under flera år arbetat nära masterprogrammet i koreografi.

"Våroffer, i Xavier Le Roys tolkning, vrider på det traditionella förhållandet musik-dans. Han gestaltar dirigenten och publiken utgör imaginär orkester. Det blir en studie i att ge sig hän och vi får se såväl dans som Stravinskijs verk med nya ögon." SVD

Observing the Berlin Philharmonic during a rehearsal of "Le Sacre du Printemps" in 2003, Xavier Le Roy decided to work on Stravinsky's classic from an interest in the movements of conducting. Having no musical training, Le Roy ventured into a laborious process of studying a conductor's interpretation as if it were a choreography of its own.

An inversion of cause and function unfolds: the gestures and the movements that are meant to prompt musicians to play appear at the same time to be produced by the music they are supposed to produce.

When is one playing and when is one being played by this highly motile music? What is the moment before and after the sound, the movement, the intention to move, the motorics of the play? How much is our pleasure in listening to music rise in live performance conducted by a desire for, and a trouble about, the synchronicity of a well-functioning machine?

There are as many bodies as there are different roles and perspectives in listening: what hears the musician, the conductor or the spectator when hearing as a result becomes part of an embodied, inevitably visceral experience of movement and sound?

Concept and performance: Xavier Le Roy. Sound Design: Peter Boehm. Recording: Berliner Philharmoniker conducted by Sir Simon Rattle. Collaborators: Berno Polzer, Bojana Cvejic. Management/Organisation: Alexandra Wellensiek. Production: in situ productions (DE) and Le Kwatt (FR). Coproduction: Centre chorégraphique national de Montpellier Languedoc-Roussillon, Les Subsistances (Lyon), Tanz im August (Berlin), PACT Zollverein Choreographisches Zentrum NRW (Essen). Supported by: the national performance network funded by the German Federal Cultural Foundation as part of Dance Plan Germany.

Under en delad kväll med Xavier Le Roy presenterade MDT estniska koreografen Krööt Juurak och hennes stycke "Scripted Smalltalk", interaktivt och intelligent med publiken som utövare. Det var första gången Krööt Juurak spelade på MDT. Hennes gästspel genomfördes i samarbete med Stockholms Dramatiska Högskola. Vi planerar för att Krööt ska återvända till MDT under 2012.

"Medan Xavier Le Roy gör aktören/dansaren till både koreograf och koreografi, går den unga, estniska performanceartisten Krööt Juurak steget längre i "Scripted smalltalk". Här är publiken föreställningens aktörer. Mest intressant är kanske "Scripted smalltalk" som en illustration av vår mänskliga benägenhet att alltid vilja följa manus och den massans makt som författaren Elias Canetti ägnade sitt liv åt att förstå. Trots flera åskådares försök att bryta med manus, låt vara delvis uppmanade därtill just av manuset, fullföljs "Scripted smalltalk" till sin sista skrivna replik. Tänkvärt. Rent av oroande." DN

Om föreställningen: "Scripted Smalltalk" focuses on the theatrical moment, its habits and mechanisms, as well as the politics of relationship between public, performers and art work. The convergence of the scripted, the performance and the act of spectating reflects Krööt Juurak's attempt to grasp the situation of the performance itself together with the audience. The proposal twists the double nature of the so-called fishtank situation that occurs in every participatory event, short-circuiting the possibility of interpretation by lending the spectator her own thoughts, while at the same time drifting thought processes into trivial and confusing areas, forcing the viewer to make up their own minds in terms of distribution of power. Juurak's simple yet utterly complex proposal dislocates performance in respect of contemporary modes of production in a way that makes it visible as such. It is an utterance that only the spectators as a collaborate entity can make successful.

Choreography: Krööt Juurak. Co-production: Tanzquartier Wien.

Jens Östberg och Danjel Andersson satte gemensamt ihop en kortare kurs på Stockholms Dramatiska Högskola, som genomfördes i samarbete med MDT. Under en vecka hade studenterna föreläsningar på teatern med Mårten Spångberg, Tea Tupajic, Krööt Juurak, Danjel Andersson och Jens Östberg. De såg också föreställningarna med Xavier Le Roy och Krööt Juurak.

Elizaveta Penkova, utbildad vid Svenska Balettskolan innan P.A.R.T.S. och med en fot i Bryssel och en i Göteborg/ Stockholm, är en av medlemmarna i The House of Bertha.

MDT

the

P

<

A

E

C

to

be

MDT

the

P

L

A

C

E

to

be

Det är ett nyligen format kompani som inledde processen med den här föreställningen under ett studioresidens på konstnärsnämnden under sommaren 2010. Kompaniet består av fyra dansare som alla dansat med Rosas under flera år. The House of Bertha hade ett tre veckor långt residens med tre öppna visningar och ett antal öppna workshops under juli, och återvände till Stockholm/MDT i september för att färdigställa och sedan visa föreställningen två kvällar.

”Plötsligt uppstår en självgenererande rytm – summan av uttrycken blir mer än delarna. Halvvägs i timmen börjar konceptet att kännas alltmer intressant och levande. Unika solon utvecklas, och när det åter blir dags för härmningslekar vänder kvartetten smart på perspektivet. Den som står längst bak i ledet gör en rörelse som personen framför tolkar bara genom att ana och höra den – kunskap som erfarenhet och fantasi. Det är riktigt bra, och det blir kamp om tättplatsen.” SVD

Om föreställningen: The performance “White Noise” is set in a constantly changing landscape, where the shape and function of the minimalistic stage continuously is altered and where the objectives the performers try to achieve keep changing as well. In past decade we witnessed the proliferation of the communication devices and services. Happily embracing the new technologies and means of exchanging information, it becomes increasingly more difficult to stay uninfluenced by the knowledge that is accessible to us every day at the push of a button. In “White Noise”, the House of Bertha collective examines the mechanisms and quality of communication that occurs today and in what way it influences who we are and what we think. How our identity is altered by the volume of information to which we have access and whether the increased quantity of shared information results in better quality of knowledge as well. Based on the results of the process, the collective forms a micro society on stage using the outcomes that communication or miscommunication produced, and highlights the impact it has on who they are and who they are perceived.

Created by: Benjamin Boar, Marta Coronado, Elisaveta Penkova, Jakub Truszkowski. Co-production: MDT. Supported by: Konstnärnämnden, Workspace Brussels, Charleroi-danse, MDT, Polska Institutet i Stockholm, Rumänska kulturinstitutet i Stockholm.

Amanda Apetrea och Halla Ólafsdóttir utgick från karaktärer och tematik i sina respektive examensproduktioner “This is definitely a spiritual thing” (Ólafsdóttir) och “I ass jazz” (Apetrea) när de påbörjade arbetet med kommande produktionen “Beauty and the
40

Amanda Apetrea & Halla Ólafsdóttir
“Beauty and the Beast”

Beast". De arbetade på MDT två veckor under sommaren och fortsatte i september. De höll en öppen heldags-workshop och visade föreställningen två kvällar.

"När tystnaden äntligen bryts genom ett löfte från duon att de ska göra sitt allra bästa för att "fuck us up", tar resten av föreställningen vid i ett rasande tempo med en kavalkad av erotiskt aggressiva utspel, headbangande till Rage Against The Machine, en psykotisk parningslek och otaliga referenser till förtryck, våld, sex och ilska. Aggressiviteten till trots, går märkligt nog ändå ett tydligt kärleksbudskap som en röd tråd genom scenerna. Någonstans mitt i allt håller en kvinna iförd vad jag närmast kan beskriva som en brasiliansk karnevalsdräkt på steroider en monolog om att stå upp för sig själv och att göra upp med dem som någon gång sagt att du inte kan, att du är för si eller så. Här blir humorn i föreställningen tydlig och jag både berörs på riktigt och skrattar för första gången under kvällen. Avslutningen är en pampig playback till Robbie Williams "Angels" där hela ensemblen samlas på scenen under publikens jubel.

När jag går, för att inte skriva springer, därifrån infinner sig en känsla av frihet, som om något tungt lyfts från mina axlar. Som om jag varit med om något mycket privat, intimt och speciellt. En relevant urladdning som får mig att känna mig lite lättare, lite friare." – Bloggen 5678

Om föreställningen: Is it a dance? Is it a show? Is it a play? Is it a band, a concert? Forget minimalism and everything you know about good taste. It is life and death. It is love. It's a place where beauty meets beast in a world where everything is possible. Forget Madonna, Prince, Elvis, Beyoncé, Whitney and Britney. Halla and Amanda never needed their lastnames and now they take on the greatest mononyms in dance history and blow you away. You'll want to lean forward and then back in your chair. You feel safe, but you know that you are part of something dangerous. They don't do hatred and contempt, they use love as a weapon.

Amanda Apetrea is dancer and choreographer based in Stockholm. She has an MA from DOCH. In 2004 she co-founded the ÖFA-collective, which is a feminist performance art collective with 22 members. Amanda has co-created and performed in "VGTP!", "ÖFA: Vårkonsert", "The lesbian and filosofie" and "ÖFA: Butler" at venues such as Arvika Festival, Biennale in Lund, QueerQultfestivalen, Ficks at F12, EuroPride, Paradiso Festival, Elverket, Uppsala Stadsteater and Riksteatern.

Halla Ólafsdóttir (IS) is based in Sweden working as dancer and choreographer. In 2010 she has been touring her piece "It's definitely the spiritual thing" in Europe. She was a part of INPEX editorial team for the production and making of the book "The Swedish Dance History" at the ImPulsTanz festival 2010. She recently worked as a choreographer and dancer with Dorte Olesen for the piece "The Bad The Good The Ugly".

Created and performed by: Halla Ólafsdóttir, Amanda Apetrea. Featuring: Lisen Rosell. Master of Light: Chrisander Brun. Opening act: Emma Tolander, fri; Jessyka Watson-Galbraith, sat.

Peder Bjurman och Leif Jordansson hade ett residens i augusti där de arbetade på projektet Grow in the Dark som de spelade på MDT i september och oktober. Peder och Leif byggde ett system med en självspelande teater, där musiken styrdes av en slumpgenerator (en liten dansmus) och där publiken själva läste replikerna.

Peder Bjurman & Leif Jordansson
"Grow in the dark"

Om föreställningen: "Grow in the dark" is a self-playing piece of theatre, where the musical score is conducted by a mouse and the audience becomes the performers of their own play. As the text and music is randomly composed, each performance becomes a unique and individual experience, never to be repeated. The creative team wishes to explore the theatrical context, using the classical rules of expectation and dramatic convention. By introducing stochasticity as a key element, a playful and gamelike structure is built, eventually ending in a play. A performance piece on autonomy, manipulation, individuality and collectiveness, asking the central question: Who controls what I am expected to experience?

Peder Bjurman is a freelance writer and director. He provided the original idea for "The Far Side of the Moon" directed and performed by Robert Lepage. The play was turned into a feature film, selected for the Academy Awards 2002. Bjurman directed and designed "Doktor Glas" at the Vasa theatre in Stockholm. He is working on a new piece with Lepage devised for a network of circular venues in Europe, called "The 360 Network".

Leif Jordansson is a composer, sound artist, musician and performer. He has been writing music for theatre, ballet and film in Sweden, Norway, Italy, USA, and Great Britain and worked with directors such as: Kajsa Giertz, Linus Fellbom, Mick Gordon, Ted Shank, Patrick King. Recently, Jordansson worked with a dance theatre version of the H.C. Andersen piece "The little mermaid" for The Royal Dramatic Theatre in Stockholm and music for a new film by Simon Kaijser da

Silva "Stockholm East" that premieres in the fall 2011.

Concept and Text: Peder Bjurman. Concept and Music: Leif Jordansson. Sound design and Interactive system: Johan Adling. Light design: Tobias Hallgren. Supported by: Statens Kulturråd, Stockholms Kulturförvaltning, Kulturbryggan.

Dans- och cirkushögskolan
"Double Lecture Series"

Under fem kvällar hölls The Double Lecture Series på MDT. En föreställnings- och föreläsningsserie som utforskade möten mellan rörelse- och kunskapsproduktion, med Mette Ingvartsen och Mårten Spångberg som curators. Frågorna kretsade kring om dans och koreografi har en plats i kunskapssamhället? Kan performativa praktiker producera specifika sorters kunskap? För respektive kväll hade koreograferna bjudit in en teoretiker som replikerade, kommenterade och reflekterade.

Xavier Le Roy
"Product of Other Circumstances"

Starting with a late night moment of megalomania that unfortunately somebody remembered Product of Other Circumstances is Xavier Le Roy's latest attempt to traverse the territory of dance and choreography. This time in the form of a performance, resonating of his legendary Product of Circumstances (1999), but this time, instead of starting with his own biography, he proceeds from a position of exile. For two hours the audience follows Le Roy on a journey into Butoh, a form of dance that he approaches as an amateur yet as a professional in the field of choreography

Lecture with Kai Van Eikels "What does Xavier Le Roy make easier for me?"

What does Xavier Le Roy make easier for me? What does he make easier for you? Does any of this make revolution any easier for any of us? Or is there an easier way than revolution to change what should be changed in this world? Can we learn to change the world in our spare time? Or should we do it during working hours?

Christine De Smedt
"Untitled 4 – Jonathan Burrows"

Interview could be understood as a shared or a sharing of perspective. A particular mode of coming together, not in respect of two becoming one but rather as two becoming a third, an autonomous entity that belongs to no one. Christine De Smedt has in a series of works taken on this third entity in an attempt to continue its autonomy or alien-capacity as a way of uncover her own idiosyncrasies, paradoxes, expropriations as well as those of dance as such. In Untitled 4 her object of study, or the object studying the choreographer is Jonathan Burrows, who, as we shall see, has a few skeletons hidden away in his closet.

Lecture with Olav Wesphalen

—

Mårten Spångberg "Spångbergianism"

Lecture as a form of performance, well known. Performance utilizing the lecture form, well known. Beyond what starts dramatization, beyond essence dark-matter and then

Spangbergianism. Mårten Spångberg has through an endlessly repeated oral-campaign developed a highly specific form of communication, not exactly a conventional dialogue but something that best could be described as a satanic mutation between stand-up comedy and Max von Sydow.

An interdependency formulated on the basis of a binary opposition between the state and the nomad, between the army and war-machines has with contemporary liberal regimes been obliterated. The schizophrenic trick has likewise been incorporated in the expansive quest of capital. It's time for curious orange, paranoid.

Imagination, speculation and description, three differently politically charged modes of address, are in this presentation used to develop ideas in front of an audience. The spectator is not directly participating in the performance but is never the less playing an active role in the encounter. Ideas around artificial nature, catastrophic constructions and the autonomy of object are being processed through talking, gesturing and moving. Speech and physical actions are given the same value, while being used to materialize the first ideas of a future performance.

Lecture via Skype direct from Kuala Lumpur with Resa Negarestani

STC consists of a series of scores, studies and practices related to Bauer's research from but not limited to her most recent creations. It's a cabaret cooking show, magic psychic disco parliament with nonhumans. Bauer will sing an Affective Medley of Made-Up Ballads, give the a recipe for (and cook for us) a Sensation-Image Marble Cake, disappear into the Space-Time Continuum, render physical a series of Thought Forms, and serenade the inanimate in a series of Matter Monologues. STC promises some Seriously Technical Charisma.

"Spellbindingspellbreaking" captures alchemical processes at work in the production of affects generated by ideas, reticulating magical key-points in particular instants and positions. Let's move out stunning paralysis and definitively resolve the infernal alternatives of representation versus experience. Make your own truth, and as Madonna once said: "die another day".

Lecture with Julian Reid "Curious Orange, Paranoid"

Mette Ingvarsten
"Thoughts For the Future"

Lecture with Resa Negarestani

Eleanor Bauer "STC: Severe Tripping in Context / Space-Time Continuum":

Lecture with Pierre Rubio
"Spellbindingspellbreaking"

Slingan/Atalante
Pacific! feat. Maja Gödicke & Olof
Persson "Narcissus"

Göteborgs produktion var Olof Persson med Pacific! och
maja Gödicke.

Om föreställningen: The pop-not-pop duo Pacific! have
invited El Perro del Mar and choreographer Olof Persson with
two dancers to interpret the music in the timeless story of
Echo and her beloved Narcissus – story about being seduced
by the surface, afraid of being yourself and the enchantment
of the corrected self-image. Pacific! is the sun-kissed,
blissed-out baby of Bjorn Synneby and Daniel Hogberg.
Pacific! released their album "Narcissus" last autumn.

"Narcissus" is presented by Atalante in a touring
collaboration with Dansstationen and MDT.

Choreography: Olof Persson. Performed by: Rebecca Evanne, Lina Räftegård.
Music: Pacific! Feat. El Perro del Mar. Costume design: Diana Orving.

Jefta Van Dinther, Frédéric Gies &
DD Dorvillier "The Blanket Dance"

"The Blanket Dance" hade premiär på Frascati under
festivalen Something Raw i Amsterdam, februari 2011.
Jefta van Dinther, koreograf och dansare, arbetar mellan
Amsterdam, Berlin och Stockholm. Han växte upp i
Stockholm men är utbildad i Amsterdam (Amsterdam School
of the Arts). MDT, Cullbergbaletten och DOCH samarbetade
för att de tre konstnärerna skulle kunna presenteras i
Stockholm. De gav i samband med föreställningarna på
MDT workshops för Dansarlinjen (DOCH) och Cullberg. Jefta
satte även upp det äldre stycket "The way things go" för
Cullberg. Under hösten återvände han sedan till weld för
att spela nya stycket "Grind". Sammantaget en ordentlig
presentation av en spännande koreograf som vi kommer se
mer av i Stockholm.

"Tre vuxna människor, således, som med hela kroppen, liv
och lust undersöker varandra och alla grejerna. Så helt
utan distans och reservation att vi börjar skratta – det är
så primärt, så mänskligt, så knäppt, så in-i-minsta-pryttel-
besatt. Men vad som ser ut som tosigt navelskådande
växer till en samling metaforer för hur en hel civilisation
förhåller sig till tingen. Jefta van Dinther, DD Dorvillier och
Frédéric Gies trappar upp under en dryg timme, bjuder på
ett leende ibland (ja, det är lite förryckt, det här) men
avslutar med ren utlevande besatthet i presto. Märkligt
också hur personligt de tre förhåller sig: DD Dorvillier stryker
försiktigt över golvborstens raggiga strån, Frédéric Gies är
mer rakt på och van Dinther låter ana en absolut hänryckt
övertygelse om sitt uppdrag." Expressen

Om föreställningen: We've made this dance for you to see
it. As we make our rounds along the periphery of the space
nothing is left untouched. The lights, our bodies, the sound,

you, the objects, are all mutually affected. "The Blanket Dance" addresses a proliferating curiosity about touch, and about how form itself can be content. We see how the reach of touching produces a movement, and how this movement reveals unexpected affinities, images, and meanings. In "The Blanket Dance" touch behaves and misbehaves, in making sense and non-sense. We see how it animates the inanimate and turns the most concrete things into the softest of matters.

Björn Säfsten hade ett tre veckor långt residens på MDT för att inleda arbetet med "Display", en samproduktion med NorrlandsOperan Dans.

Björn Säfsten "Display"

Föreställningen visades fyra gångern på MDT (varav en dagföreställning i samarbete med Dansistan, som mellanstadieklasserna som även sett "Masterminds" såg). I samband med föreställningarna arrangerades även två olika publiksamtal.

"Några överraskande sekvenser avslöjar humor; när duon blir duellerande cowboys i slowmotion och när Sebastian Lingserius kastar en näsduk, en mugg och en pingisboll över golvet och imiterar de fallande föremålen. Newton och hans äpple har fått konkurrens av rörelsens utforskare." SVD

Om föreställningen: The title "Display" refers both to the obvious: presentation, exhibition, displaying. Which game is played, what characters are needed in the theatrical space? What signal and symbols do we use and represent? In Display Björn Säfsten continues working closely with light designer Susanna Hedin from SUTODA, composer Victor Sáiz and set designer Jovanna Remaeus Jönson. A visual and audio-visual room is created for presentation of the movement material.

Focusing on the examination of movement as an ambivalent language, constructing methods for each new artistic endeavor, Björn Säfsten, choreographer and dancer, shines new light on the human body in a context of movement. In constant search for a method, he uses limitations as a portal to examine his own artistic inheritance and to comment on the discourses that he works within. Since his debut piece "The adaptation" created in residence in Alcalá de Henares, Madrid (2006), Säfsten and his collaborative artistic team has made several productions together.

Choreography and concept: Björn Säfsten. Performed by: Eric Ernestedt, Sebastian Lingerius. Music: Victor Sáiz. Set design: Jovanna Remaeus Jönson. Light design: SUTODA. Choreography assistant: Anja Arnquist. Co-produced by: Norrlandsoperan, Nordberg Movement, MDT. Supported by: Kulturrådet, Stockholms stad.

Sidney Leoni och Luís Miguel Félix hade ett månads långt residens, med en avslutande visning som inledde sommarsäsongen. Direkt efter residensperioden i Stockholm åkte de vidare till Bryssel för ett residens på Workspace Brussels. De hade också en visning på Working Title Platform, som arrangeras av Workspace Brussels två gånger per år. I oktober återvände de till Stockholm för att visa den färdiga föreställningen under två kvällar.

Om föreställningen: A hunched figure is walking slowly in the distance / A gust of wind brings a smell that makes your thoughts wander off / When you look up next, the figure seems closer / You sense that there could be other figures in this land, but you can't see them. The floor is rocking softly beneath your feet / One of the performers comes closer and looks at your hands / The room feels warmer. Is it the thick, colored light projected on your skin that makes you feel this way? / The floor is cracking, opening holes in which figures keep falling and then reappearing / As if fictions were folding and unfolding around you.

Sidney Leoni (FR), based in Brussels, develops works that draw attention on notions of sensation, affect and active perception and on a participatory interrelation with an audience. In 2010, he created "Undertone" in collaboration with several guest artists, an immersive experience of several kinds of stimuli: tastes, sounds, smells, temperature fluctuations, touches in complete darkness. Sidney performed in the piece "Giant City" (2009) by Mette Ingvarsten, "The Host" (2010) by Andros Zins-Browne and participated in the master program "Mychoreography" by Mårten Spångberg at DOCH (2008–2010).

Luís Miguel Félix (PT) has most recently been developing his role as a performer with specific choreographers whose work and processes he considers unique and pertinent in the contemporary performance context. He is currently performing in "Blue" by Juan Dominguez, "Undertone" by Sidney Leoni, "Low Pieces" by Xavier Le Roy and "Oedipus, my foot" by Jan Ritsema.

Conceived and performed by: Sidney Leoni, Luís Miguel Félix. Music and sound design: Peter Lenarts. Fragrance design: Laurent-D. Garnier. Light design & technical support: Nick Symons. Advisor: Manon Santkin. Co-production: Jardin d'Europe/Cullberg Ballet, MDT, Circular Festival, WorkSpace Brussels. Funded by: Nordic Culture Point, Culture Programme of the European Union, the Swedish Arts Grant Committee, Nordisk Kulturfond, Fundação Calouste Gulbenkian. Supported by: Weld, Institut Français du Portugal, Alkantara.

Om föreställningen: The Cullberg dancers create several new and varied choreographies and present them at MDT. "In-house" is presented within the frame of Cullberg to come – Cullberg Ballet's focus on the next generation dancers, choreographers and audiences. To come includes internships and co operations with dance educations.

Choreography: Alexandra Campbell, Adam Schütt, Andrea Martini, Hanako Hoshimi-Caines, Shumpei Nemoto, Johanna Lindh, Isaac Spencer.

Dans- och cirkushögskolan presenterade Vincenzo Carta och hans produktion "Gnosis #1" som en del av Labo 21, laboratorium of the 21st century, en europeisk plattform för tvärvetenskaplig forskning om konstnärliga metoder. I projektet deltar DOCH, BUDA Arts Centre (BE), Badco. (HR) och Laboratorium (BE).

Dans- och cirkushögskolan
Vincenzo Carta "Gnosis #1"

I "Gnosis #1" undersöker Vincenzo, italiensk koreograf utbildad vid P.A.R.T.S. i Bryssel, hur känslor och sinnesstämningar påverkas av koreografi. Via elektroder exponeras de fyra dansarnas emotionella stämningar.

"Tillsammans med elektronmusikern och multimedia-konstnären Andrew Ferrar aka Ongakuaw har Vincenzo Carta tagit fram en ljud- och dataprogrammering som gör det möjligt för dansarna att använda sina egna kroppar som en sorts instrument. Känsliga instrument som ser ut att kunna påverka de abstrakta ljud- och ljusströmmarna i rummet med sin blotta närvaro.

På så sätt går det att följa dansarnas emotionella tillstånd: meditation, frustration, engagemang och omedelbar spänning, förutsatt att man tar tillfället i akt och går fram för att titta på graferna som ritas upp på de fyra dataskärmarna. Att exakt försöka lista ut hur de olika ljus- och ljudkällorna styrs av EEG- (Elektroencefalografi-) mätningarna är förstas svårt, även om man gärna letar efter samband. Däremot är det tydligt att dansarna själva har full kontroll över vilka värden de vill lämna och känslotillstånd de vill uppnå." Nummer

The body as a vehicle for knowledge, in particular the relation between movement, perception and emotional states are the central themes of Vincenzo Carta's new creation.

A system of EEG electrodes, placed on the head of each of the four dancers, will monitor their cerebral activity in real time. The informations are transferred to hardware interfaces which are able to decode four main emotional states: meditation, frustration, engagement and instant

excitement. Four sounds and four lights sources are controlled by each of the four emotions of the dancers. Using movement to consciously work on their emotional states, the dancers have full control on any aspect of the performance, they create dance, music and light with the power of their thoughts.

Concept: Vincenzo Carta + Ongakuaw. Choreography: Vincenzo Carta. Biotic landscape: Ongakuaw. Performed by: Piet Defranco, Steve Paulet, Steven Michel, Vincenzo Carta. Light design: Hans Mayer. Costume: Jean-Pol Lespagnard. Co-produced by: Focus on art and science, CDTM, STUK, KC NONA, De Pianofabriek, Sostapalmizi, Vlaamse Ghemeenschap. Labo 21 is supported by the the Education, Audiovisual and Culture Executive Agency.

Slingan/MDT
"MDT presents a Fine Selection"

MDT sammanställde en minifestival med verk av Ludvig Daae, Alma Söderberg & Jolika Sudermann, Lisa Östberg & Maria Öhman. Totalt fyra verk visades i Stockholm, tre av dem åkte på turné till Göteborg och Malmö. Fine Selection kommer att återkomma på MDT, men inte alltid inom ramen för Slingan. Tanken är att vi ska kunna sätta ihop en uppsamlingsfestival med verk vi har presenterat eller sett på annat håll under året och kunna presentera något nytt namn ihop med mer välkända för att dra publik.

Jolika Sudermann & Alma Söderberg
"A Talk"

What is the melody of a love story? What rhythm is created when we doubt or correct one another? Do we dance differently when we talk about a checklist or tell each other secrets? What does a silence say: the moment between the words? We all talk every day, about this and that. Sometimes to communicate something that seems important to us; sometimes just to indulge in the sound of our own voices. Lately, we have been very closely observing and listening to conversations – ours and other people's. What we have encountered is melody, gesture and rhythm. We are more and more convinced that when we meet to talk we actually meet to sing and dance to each other, to enter into a playful game of language composition. We zoom into music and dance and we extract the failures, the many ruptures that occur when we talk. All the things that are part of language but that you won't find in a dictionary are what we pay attention to. Sudermann and Söderberg celebrate language with childlike pleasure, constantly oscillating between sensuousness and sense-making.

Concept, choreography and performed by: Jolika Suderman, Alma Söderberg. Artistic advice: Igor Dobričić, Martin Nachbar. Light design: Erik Gramberg, Tilo Schwarz. Production management: Stephanie Lühn. Produced by: hetveem theater Amsterdam. Co-production: zeitraumexit Mannheim, FFT Düsseldorf. Supported by: Tanzfabrik Berlin.

Ludvig Daae "MM"

In "MM" Ludvig Daae performs a virtual duet with himself. Ludvig negotiates with and relates to a projected self in an artistic process where he is the creator as well as the

performer. "MM" plays with how the choreographer is present during the performance and the objectification of the dancer on stage. As "MM" progresses, new layers appear. The film gets its own role as the language of the film shows a display of things that are impossible to recreate live on stage. Movie creator Joanna Nordahl's voice grows as the performance goes on, and the artistic choices she made while editing the film gets more space. Is the movie a part of the solo or a comment on the solo, and in that case; where are the borders of the solo? Are both the film and the live solo two halves of a whole? From the two versions of the same person, who do you relate to the strongest? Is it possible for the live solo to function on its own, without the film, or is it dependent on the film as a commentary and filter? Are things happening live for the film to be able to comment on it, or is the film commenting to justify what is going on live?

Ludvig Daae is a Norwegian dancer and choreographer mostly working in Stockholm and Brussels. Since he graduated from P.A.R.T.S. in 2008, he has worked with Deborah Hay, Company Thor, Susanne Jaresand and Xavier Le Roy among others, and his collaborative stage art group, ches:co. Ludvig's own works have been presented at Bâtard Festival, La Bellone, Bærum Kulturhus, Vooruit, Dansens Hus Oslo, Dansens Hus Stockholm, Moderna Museet and Rencontres chorégraphiques Internationales de Seine-Saint-Denis among others. Ludvig is currently touring Europe with "Simulations" by Swedish choreographer Robin Jonsson, "Romantic Afternoon" by German choreographers Sebastian Schulz and Verena Billinger and "Lesley", a performance created by the collaborative group of artist from across Europe, Lesley.

Concept, choreography & performance: Ludvig Daae. Film direction, DoP, editing & sound: Joanna Nordahl. B-camera, production assistance & press photos: Karolina Bengtsson. Sound recording: Martin Lindström. Post: Johan Wik. Electrician: Mattias Montero. Music: Lune, John De Lira Lindberg. Studio Queen: Jenny Herrlin. Co-production: festival:display. Supported by: Art council Norway.

A 4x5 meter large sheet of 80 newspaper spreads taped together, a human and a film. Paperwork transforms and recycles the ordinary. Gathering inspiration from the artist Gabriel Orozco's thoughts, that all material already has a history, we are looking under the surface for the new possibilities and opportunities to what is considered given about the object "paper". From the papermill in Braviken, to print, distribution and waste disposal, we have met people working with the newspaper as a physical object. Paperwork is a poetic journey, as well as a documentation of the Swedish industry.

Maria Öhman & Lisa Östberg
"Paperwork"

Maria Öhman has worked with dance and performing arts for 15 years. She received her early education from the Royal Swedish Ballet School in Stockholm. In Sweden, she has worked in several continuous collaborations with choreographers such as Cristina Caprioli, Kajsa Giertz, Minna Krook, Petter Jacobsson, Thomas Caley and Rasmus Ölme. Internationally, Maria has been a member of Hans van den Broeck's group SOIT, based in Belgium. She also works with Sasha Waltz & Guests in Berlin, currently touring the piece "Gezeiten", recently shown at BAM in New York.

Lisa Östberg, dancer, writer, choreographer and director, received her early education from the Royal Swedish Ballet School in Stockholm. She has worked with musicals such as Mamma Mia and a wide range of contemporary dance and theatre pieces in Sweden and internationally. Most recently, she has continued her collaboration with Gunilla Heilborn's ensemble for the performance "Potatocountry". Together with Levan Akin, Lisa has written the script for the feature film "Katinka Kalas" and also acts in one of the roles. The film premieres the 20 of January 2012 at Filmlance/ Folkets bio. Lisa has also participated in several music projects, currently with the band Drivan. This Autumn, she will work as a screenwriter for Meter Television.

Concept & performed by: Maria Öhman. Created by: Maria Öhman, Lisa Östberg. Supported by: The Swedish Arts Grants Committee. Thanks to: KG Kyhlestedt, Hans Andersson recycling; Pelle Carleson & Tommy Eriksson, DNEX; Per Inge Nilsson, Bravikens pappersbruk; Frank Medina & Tomas Österman, Pressens morgontjänst; Mariafilialen; Louise Peterhoff; Sakari Paananen, Unestablished; Marcus Palmqvist; Linda Adami; Magnus Nordberg; Richard Herold; Thomas Caley.

Lisa Östberg "Who Can Tell The Dancer From The Dance?"

Six choreographers have created five short pieces. They were each given ten hours to create the works, then Lisa Östberg and Maria Öhman assembled them into a performance and pose the question: Is it possible to separate the dancer from the dance? This time around, "Who Can Tell The Dancer From The Dance?" is performed by Henrik Vikman.

Concept: Lisa Östberg. Created by: Lisa Östberg, Maria Öhman. Performed by: Henrik Vikman. Choreography: Iréne Hultman, Ludde Hagberg, Petter Jacobsson & Tom Caley, Håkan Mayer, Cristina Caprioli.

Sebastian Lingserius "alt. org"

Sebastian Lingserius hade ett två veckor långt residens på MDT i juni samt ett tre veckor långt residens under hösten för att arbeta på sin kommande produktion "alt. org" som också hade premiär på MDT i november.

Sebastian gick ut masterprogrammet i koreografi på Dans- och cirkushögskolan och för MDT är det självklart att presentera hans nästa verk. Han arbetar tätt tillsammans med Love Källman under hela processen.

”Resultatet av föreställningens process är ett evolutionärt frammanande av det främmande inom och utom kroppen. Lingserius visar med tydlighet hur det kroppsliga muterat från Artauds direkta och fysiska utmaningar till en mer komplicerad radikalitet i Gilles Deleuzes anda. Om frågan är hur performancekonsten kan användas i dagens klimat färgat av förväntade transgressioner visar Lingserius att svaret är att gå djupare in i ifrågasättande av det organiska. Men det är också ett svar som kräver kritik. Hur kan människan växa från det mänskliga (och hur ska detta mänskliga subjekt tolkas)?

”alt.org” kan delas in i tre stycken. Först går publiken in i ett rum som ser ut att domineras av sexton konstverk av Sepidar Hosseini och Moa Schulman suspenderade från taket. Konsten föreställer organisk och oorganisk fragmentering. Något övertydligt väller organen ur en torso i en av bilderna. Dansarna börjar direkt, utan förvarning. Publiken meddelas att detta är en happening, en process snarare än ett färdigt verk. Vi åskådare är också en del.”
Tidningen Kulturen

Om projektet: “alt. org” presents a set of practices that all attempt to re-imagine bodily construction. It is a dance towards the inorganic. It is a place where decomposed bodies collides and new bodily organizations occurs.

In “alt. org” the audience is led through a room that constantly transforms, pushing for imaginary travels/ significations.

The work is concerned with how theoretical and physical knowledge is produced and experienced in an experimental process. Here, this is done through superimposing different choreographic tools and materials. Through the use of scores and frameworks the performers are occupied in a process of how to circumnavigate and short-circuit always reoccurring movement patterns. These processes will be exhibited live on stage and are part of the performance.

Sebastian Lingserius attended the master program in choreography at DOCH headed by Mårten Spångberg. Sebastian’s latest piece “Ofas” (2011) was created in collaboration with Weld in Stockholm. Ulrika Berg studied at DOCH. Ulrika has worked with Deborah Hay, Rasmus Ölme, Anna Koch, Eszter Salamon/Christine de Smedt among others, and has an ongoing collaboration with the internationally based group Lesley. Love Källman has worked with choreographers such as Björn Elisson, Malin Elgán and Vindhäxor. Both Sebastian Lingserius and Love Källman have studied at the Royal Swedish Ballet School. Josefine

Larson Olin has a background in the visual arts and studied at Balettakademien. Josefine has worked with among other artists Tove Sahlin, Anna Koch and Rebecca Chentinell as well as Stina Nyberg, Helena Stenkvisst and Tova Gerge in the collaborative form Bermudatriangeln. Josefine received the danceWEB scholarship 2009.

Choreography: Sebastian Lingserius. Performed by: Ulrika Berg, Love Källman, Josefin Larsson Olin. Lighting design: Johan Sundén. Illustration: 2 typer, Sepidar Hosseini & Moa Schulman. Thanks to: Allison Ahl, Tommy Lexén. Supported by: Kulturrådet, Stockholms Läns Landsting, Stockholms stad.

Louise Blad, Andrea Berglund,
Filippa Hanzon & Maria Jennefelt
"Middagsbjudningen"

"Middagsbjudningen", en middag med performativa inslag, inspirerad av konstnären Judy Chicagos verk "The Dinner Party".

Kvinnor inom konst- och kulturfältet bjöds in till en middag, som förverkligade fantasin kring hur Judy Chicagos middagsbjudning hade kunnat se ut. De fyra upphovsmännen, utbildade på Kungliga Konsthögskolan, sätter upp "Middagsbjudningen" som en performanceserie i olika rum. Innan MDT hölls en middag på Högkvarteret på Södermalm i Stockholm.

Masterprogrammet i koreografi
"The Coming Boogie-Woogie"

Masterstudenternas examensarbeten visades på MDT under namnet The Coming Boogie-Woogie. I samband med examensarbetena visades också gruppstycken och verk som de har arbetat med under sin utbildning. En hel festival!

Zoë Poluch "As if"

Truth Claim #1: We create meaning and vitality when our do-ings are self-valorized using self-determined criteria.

Truth Claim #2: We are in the same space and time and therefore fundamentally and necessarily affect one another's do-ings.

Truth Claim #3: The holy trinity of authorship-spectatorship-objecthood is not a self-evident conceptual institution.

For the duration of two weeks 4 artists will co-exist during working hours in the foyer of MDT, working alone but in parallel on an experiment that responds, resists, refutes, challenges, dismisses, confirms a series of statements provided by Zoë Poluch.

This is not about public space. This is public time. Free from commodification and an economy of scarcity we inhabit public time as if it captured a new order, any new order, yours, hers, his, ours and mine. What can we do, what will we do?

There are three rules: We do not converse about what we do / We do not leave the space / We do not use computers.

Does art-making, world-making, and specifically our do-ings, glorify being in transit, always on a way to the next, to becoming another? Does this kill our fantasies and indignations to care about construing a work, a practice, a situation, a world with a different order? We will give life to a locality, while questioning and de-emphasizing the temporary nature of it. Well aware that there are infinite ways to build and ever infinite results of building we will commit to the as if model which is the basic logic of fiction. Our do-ings: our playing, working, making, performing, eating, thinking, being, dancing, reading, nothing, are enacted as if they incarnated a permanently other order.

Our public time is one of discrete attentions, of simultaneous but solitary engage-ings. It is a time of common yet heterogeneous purpose. There is no transcendence. We are here, particularly and specifically and this is where we situate and produce knowledge. Do we see the aesthetics of decision making, specific to each artist or the production of a fifth entity that belongs to no one? Is this work? Is this the beginning of the future of 'a work', her, his, ours or my work? Is this individualist communality? Is this performance? Is this private? What is public? Can the power of naming, re-naming and un-naming what we do, thereby unhinging identity, be used as a tool to un-do what we know or where we situate this knowledge? Do you have any questions? Feel warmly welcomed to come and ask them or produce their answers from november 28 to december 10 2011 at MDT.

With and by: Chrisander Brun, Halla Ólafsdóttir, Zoë Poluch, Jens Strandberg.

Let's turn to each other just to feel it coming, and if it doesn't that's also alright or we do it again a bit. Open your canals, all at the same time, to the flow of intensity and listen to the doing rather than saying. Things rather than problems. The Coming Boogie Woogie is a way of being together without centre, so not a collaboration and definitely not democratic. If its anything it's like to practice equality, if it's not just like wearing a cap instead of something else. Not a too fancy hat, in any case – more everyday and just because because. Sometime we have a conversation, that's when we don't play some music or make some sounds. It's more like doing something not to to something else than really doing it, or kind of being okay with not wanting to know some or other thing. Its gotta do somehow with libidinal economy in a way that reminds us of kiwis, like the fruit or several maybe.

Mychoreography
"The Coming Boogie-Woogie"

With & by: Kim Hiorthøy, Stina Nyberg, Zoë Poluch, Juli Reinartz, Mårten Spångberg, Rebecka Stillman, Uri Turkenich.

Rebecka Stillman
"New Dimension of The Idea"

Is not like anything you have seen, it is like everything you have seen.

Is not a mixture of what we know, it is in the middle of what we know.

Is not grey and boring, it is spectacular and anonymous.

Is looking for a physical practice hiding in-between the known ones, by arranging known physical practices in an imagined circle it is trying to get to know the space in the middle.

Is using the way we think oppositions and dichotomies to form multi-dichotomies that are opposing themselves in several ways at once; forming logics of dancing.

Is coupling two methods, that are related but not parallel or complementary, that are both asking: by setting up strict relations to the known can one force us out into the yet unknown?

Is on the mission to undermine detected methods of structuring. By thinking through and with common known ways of remembering, can it be that memory measures structure?

Is reaching for the blank spot within what we know instead of for an outside.

Is using strict relations to the known surrounding to help keeping track on where it can be situated and what it can look like.

Is looking for an image of a body with only one dimension going along a line of letting how we perceive our past change how we form and think our future.

By: Rebecka Stillman together with Ulrika Berg, Chrisander Brun, Ludvig Daae, Eliisa Erävalo.

Fugazi "We are not in this together yet"

If you've been feeling a little extra excitement in the air, an extra little tingle of anticipation that you can't quite place it's probably because the music of Fugazi is coming to town. Exploding on the Washington D.C scene in 1987, Fugazi is well known for their straight up and loud riffs which back bi-lingual lyrics that range from uninterpretable to brilliantly rabble rousing. If you're the kind to judge a band by the venues they fill you might take a look at the

DIY manner of Fugazi and learn that creating your stages as well as your record labels and show politics doesn't do any harm to your reputation. Having had signed to long term hiatus, the concert is now back in town paying tribute to the everlasting device: "Really good music is not just to be heard it is almost like a hallucination you know? A concert is closer to tai chi than you ever thought."

Fugazi are: Linnea Martinsson, Per Sundberg, Kristoffer Grip, Emma Kim Hagdahl, juli Reinartz.

Welcome to the physical world and to life in general, ranging in scale from the wild to the civilized. "The Environment" is the remainder of the universe that lies outside the boundaries of the system. Here, living and non-living things interact naturally and information is exchanged. The interaction may not imply equality of social status, nevertheless, they develop a sense of solidarity; they trust and help one another. They tend to think in similar styles and patterns even when their conclusions differ. It may have the look, feel and quality of natural surroundings, but "The Environment" is a completely composed illusion.

Stina Nyberg
"The Environment"

Choreography: Stina Nyberg with Sophie Augot, Pontus Pettersson, Tove Salmgren.

If nature is true, then what is culture? And what if culture is not true, must not its administration form a kind of corruption? But what if corruption can be understood as something productive, something that undermines conventions, modes of perception and makes the ground unstable? Can this corruption, this falseness, be used as an unfocused method to explore new relations or alternative worlds? Culture and Administration is a performance proposal by Jennifer Lacey and Anthonia Livingstone extrapolated by mychoreography into an autonomous project that zones out but not as a return to nature but as a departure from organization into, something that best could be called – boogie woogie.

Mychoreography w. Jennifer Lacey & Anthonia Livingstone
"Spectacle Fin D'Annee"

With and by: Tova Gerge, Nadja Hjorton, Alejandra Pombo, juli Reinartz, Rebecka Stillman, Stina Nyberg, Zoe Poluch, Uri Turkenich, Kim Hiorthøy.

Powered by Emotion is a full night solo created and performed by Mårten Spångberg originating from a desire to dance and sing without having access to skill and technical capacity in relationship to the production of, on the one hand territory and on the other, perhaps more tangible, notions of identity and belonging. Starting with an interest between territory and political potentiality the choreographer explores two over-determined artistic materials Walter Verdin's film of Steve Paxton's dance to

Mårten Spångberg
"Powered by Emotion"

J.S. Bach's Goldberg Variations and the songs of Buena Vista Social Club. Through the performers inability and nonplussed relation to the material it appears that the spectator is urged to reconsider a politics of aesthetics. What we see and hear both is and isn't Stave Paxton dancing and Buena Vista Social Club voicing sentimental love. Powered by Emotion is utter artificiality in its most natural form.

With & by Mårten Spångberg.

Amanda Apetrea, Sidney Leoni,
Sebastian Lingserius, Halla
Ólafsdóttir, Mårten Spångberg &
Johan Thelander
"Rite of Spring"

The way back can be long, the way back can be bumpy, the way back can be through heaven and hell, but it is necessary. After two years during which the troops have been spread over the world, they have now decided to journeyed back for a last effort to climb that mountain called "Rite of Spring". Like Helen Mirren and Johan Malkovich mychoreography is back for a last sacrifice. They will dance and jump around, aim from the hip and utilize Kalachnicow dramaturgy and be the war machine that operates under the fearful name: mychoreography.

"Rite of Spring" was not exactly appreciated when it premiered in august 2008 but as it happened during the two first years it was the most internationally toured dance performance created in Sweden, and since then it has gained a cult status in no way short to Syd Barret. This is your one off moment to experience eternity.

With and by: Amanda Apetrea, Sidney Leoni, Sebastian Lingserius, Halla Olavsdottir, Mårten Spångberg, Johan Thelander.

Xavier Le Roy
"Project, the Stockholm Syndrome"

"Project, The Stockholm Syndrome" was the first performance created with and by the second generation of mychoreography. Together with a bunch of friends we now revisit this seminal work created on the basis of a performance by Xavier LeRoy from 2003, to check if something has happened with us an maybe also the work. As the title proposes this is a performance that disguises itself, produce some kind of deviation or simply falls in love with the captor. This work also addresses production of choreography through the means of disguise or camouflage. Different kinds of games has been used and misused to generate choreography, or something that doesn't look like it.

With and by: Andrea Cszani Rygh, Ludvig Daae, Adele Essle, Tova Gerge, Emma Kim Hagdahl, Kim Hjorthøj, Nadja Hjorton, Rami Jawhari Jansson, Love Källman, Xavier Le Roy, Linnea Martinsson, Stina Nyberg, Stina Nyström, Pontus Petterson, Zoë Poluch, juli Reinartz, Rebecka Stillman, Mårten Spångberg, Uri Turkenich and a bunch of other super nice dancers.

“Pocket” is a new performance by Kim Hiorthøy. This is the text about that performance. It’s a very short text, only seven sentences long, and then with some names of the people involved at the end. It’s not a very personal text, or even very funny. On the other hand, it’s pretty straightforward and easy to understand, with no theoretical mumbo-jumbo. I’ve always wanted to end a text like this with the word “Peanut” but for some reason I can’t do it. Maybe I’m too sad, I don’t know.

Kim Hiorthøy “Pocket”

Choreography: Kim Hiorthøy with Henrik Vikman, Nadja Hjorton, Chrisander Brun, Stephen Rappaport. Thanks to: Mark Vaughn, Zoë Poluch, with an apology to Dan Graham.

ps. Is that your penis? It looks like a peanut.

Dear [], My name is Zoë Poluch and I am a choreographer living in Stockholm. You are warmly invited to the first Dance of The Future entitled “Example”. For the past two weeks I have been working, alongside three other artists Chrisander Brun, Halla Olafsdottir and Jens Strandberg in the foyer of MDT, a venue for contemporary choreography and performance and an international co-production platform. This work is called “As If” and is done in the context of completing my Masters Degree in Choreography. I send you this letter since you are the person responsible for programming or curating the art space [].

Zoë Poluch “Example”

In an attempt to activate a space or method that exists between the solitary and the collective I initiated a 10 day workspace situation of working alone together and together alone. We each independently pursued activities relevant to our work in parallel time and space. From Day 1 we went into partnership with each other by using the form of the contract. This put into motion diverging purpose and ensured that certain activities are performed during the working period and certain others prolong into the future. These contracts contributed to shaping a specific mutuality and interdependence that is scarce on compromise and negative obligation.

These 10 days supported the making of “Example”, which is the first embodiment of the Dance of The Future. This Future is more than a performance. It is also a proposal, a demand, a hope to prolong its life. As a Dance that is decidedly out of time, it does not yet know what it is and must reproduce its capacities to exist. I would, therefore, kindly ask you to support this possibility by inviting “As If”, the workspace situation with myself, Chrisander, Halla and Jens into your venue in the future. Is this a residency? No. It does not produce a specific and defined work but rather

the possibility of work itself. Is this a performance? No. It may one day become one, or some viewers could perceive the activities in the space as such but that is not the aim. This is an effort to challenge assumptions, understanding or even qualifications of what an encounter can be and who it is that does the encountering.

This is just the beginning. The Dance of The Future is unknown and we have no choice but to go towards it. Next week, with the performance of "Example" I would very much like to meet you face to face and think into the Future.

MDT, Slupskjulsvägen 30, on stage december 15th and 16th at 20h.

RSVP zoe.poluch@gmail.com

Thank you for your time,
Zoë Poluch

Choreography: Zoë Poluch. Performed by Zoë Poluch with Chrisander Brun, Moriah Evans, Kim Hiorthoy, Nadja Hjorton, Anders Jacobson, Martin Kilvady, Anna Koch, Efva Lilja, Stina Nyberg, Tilman O'Donnell, Halla Ólafsdóttir, Rasmus Ölme, Chrysa Parkinson, juli Reinartz, Petra Sabisch, Mårten Spångberg, Jens Strandberg, Uri Turkenich and others.

Uri Turkenich "After #1" "After #2"

The pieces "After #1" and "After #2" addresses the works of the German choreographer Pina Bausch in terms of her working structures, the resulting movement material, composition choices and the genre TanzTeater. As a choreographer Bausch positioned the dancer in the place of a producer of knowledge. We continue her line of thoughts, we continue to research the work relation between the dancer and choreographer and how that reflects on knowledge production. By researching movement material created By Pina Bausch we develop a physicality informed by her tradition and furthered by our knowledge and ideologies today. In "After #1" we created a working structure in which the position of the choreographer is distributed to several people, each works alone with the performer and determines his/her own work relation to the performer. The piece is passed on from one choreographer to the other and developed by different choreographers in different stages of the work. In "After #2" we created a working structure in which each dancer has autonomy in a fluctuating hierarchy when working together as a group.

"After #1" choreography & performed by: Uri Turkenich with Linda Blomqvist.
"After #2" choreography: Alice Chauchat, Sebastian Schulz, Mårten Spångberg, Uri Turkenich. Performed by: Uri Turkenich.

Stina Nyberg "The Way Sounds Attack": In order to be strategic we have to know the game. We start to move and the music begins to play. When the wave hits you, each of you in your own account, it bounces back and at this very moment produces a new sound. We engage in a collective activity with personal intentions. No one in this room is responsible for anyone else, yet we can't do it alone. "The Way Sounds Attack" is a choreography that focuses on the body's relationship to sound and how illusions of different causalities are created through actions and reactions. The techno suggests a dance where no one depends on anyone else to do it, and no one cares about how you look when you move, but that insists on doing it together. The piece is created through a practice and performed as such, carried by the imagination and conviction of both performers and audience.

Stina Nyberg "The Way Sound Attack"

Choreography: Stina Nyberg. Performed by: Kim Hiorthöy, Stina Nyberg, Zoë Poluch, Rebecka Stillman, Uri Turkenich.

"40 minuter" is a piece that develops the capacities to sense and work with the reactions and relationships that performance practice brings about. The piece aims at being an open, accessible and multi-perceptive entity. By constantly, through the entire work, insisting on practicing instead of rehearsing, the focus is moved from a more traditional entrance to choreography and dance (how something looks or is interpreted) to the experience, the exploration and the potential.

Nadja Hjorton "40 minuter"

Concept: Nadja Hjorton, Chrisander Brun. Choreography: Nadja Hjorton.

Inpex höll till i MDTs lokaler under december månad för att skriva, samla in texter till och redigera den tredje utgåvan av The Swedish Dance History. Bokens releasefest höll till på scenen tillsammans med MDT och avslutade höstsäsongen och året 2011.

Inpex "The Swedish Dance History 3"

Inpex, International Performance Exchange, bildades 2007 som en förstudie till Internationella Dansprogrammet på Konstnärsnämnden och med syftet att kultivera enskilda dansare/koreografers internationella relationer och möjligheter till samverkan på olika sätt.

Resultaträkning

RESULTATRÄKNING (kronor)

	Not	2 011	2010
NETTOOMSÄTTNING			
Driftsbidrag från staten		1 960 000	2 460 000
Biljettintäkter		338 232	373 823
Övriga driftsbidrag		2 113 788	3 273 516
Övriga intäkter		461 985	742 488
Summa intäkter		4 874 005	6 849 827
KOSTNADER			
Stiftelsens övriga kostnader		-3 224 132	-4 064 010
Personalkostnader	1	-1 723 464	-2 509 962
Avskrivning av materiella anläggningstillgångar	2	-64 439	-42 321
Summa kostnader		-5 012 035	-6 616 293
RÖRELSERESULTAT		-138 030	233 534
RESULTAT FRÅN FINANSIELLA INVESTERINGAR			
Övriga ränteintäkter och liknande resultatposter		66	1 341
Räntekostnader och liknande resultatposter		-2 532	-1 375
Resultat efter finansiella poster		-140 496	233 500
ÅRETS RESULTAT		-140 496	233 500

3 Förändring av eget kapital

	Stiftelsekap	Balanserat Resultat	Årets Resultat
Belopp vid årets ingång	100	-322 979	233 500
Vinstdisposition		233 500	-233 500
Årets resultat			-140 496
	100	-89 479	-140 496

4 Upplupna kostnader och förutbetalda intäkter

Förutbetalda bidrag		150 000	150 000
Upplupna kostnader		49 318	68 561
		<u>199 318</u>	<u>218 561</u>

Stockholm den 24 april 2012

Ylva Gislén
Ordförande

Tomas Bokstad

Anna Grip

PeO Sander

Jonas Anderson

Edward Lundqvist

Revisorspåteckning

Min revisionsberättelse avseende denna årsredovisning har lämnats 2012-04-24. Den avviker från standardutformningen.

Jenny Kindvall
Auktoriserad revisor

Revisionsberättelse

Revisionsberättelse

Till styrelsen i Stiftelsen Moderna Dansteatern Skeppsholmen, org.nr 802013-2307

Rapport om årsredovisningen

Vi har reviderat årsredovisningen för Stiftelsen Moderna Dansteatern Skeppsholmen för år 2011.

Styrelsens ansvar för årsredovisningen

Det är styrelsen som har ansvaret för att upprätta en årsredovisning som ger en rättvisande bild enligt årsredovisningslagen och för den interna kontroll som styrelsen bedömer är nödvändig för att upprätta en årsredovisning som inte innehåller väsentliga felaktigheter, vare sig dessa beror på oegentligheter eller på fel.

Revisorns ansvar

Mitt ansvar är att uttala mig om årsredovisningen på grundval av min revision. Jag har utfört revisionen enligt International Standards on Auditing och god revisionssed i Sverige. Dessa standarder kräver att jag följer yrkesetiska krav samt planerar och utför revisionen för att uppnå rimlig säkerhet att årsredovisningen inte innehåller väsentliga felaktigheter.

En revision innefattar att genom olika åtgärder inhämta revisionsbevis om belopp och annan information i årsredovisningen. Revisorn väljer vilka åtgärder som ska utföras, bland annat genom att bedöma riskerna för väsentliga felaktigheter i årsredovisningen, vare sig dessa beror på oegentligheter eller på fel. Vid denna riskbedömning beaktar revisorn de delar av den interna kontrollen som är relevanta för hur föreningen upprättar årsredovisningen för att ge en rättvisande bild i syfte att utforma granskningsåtgärder som är ändamålsenliga med hänsyn till omständigheterna, men inte i syfte att göra ett uttalande om effektiviteten i stiftelsens interna kontroll. En revision innefattar också en utvärdering av ändamålsenligheten i de redovisningsprinciper som har använts och av rimligheten i styrelsens uppskattningar i redovisningen, liksom en utvärdering av den övergripande presentationen i årsredovisningen. Jag anser att de revisionsbevis jag har inhämtat är tillräckliga och ändamålsenliga som grund för mina uttalanden.

Uttalanden

Enligt min uppfattning har årsredovisningen upprättats i enlighet med årsredovisningslagen och ger en i alla väsentliga avseenden rättvisande bild av stiftelsens finansiella ställning per den 31 december 2011 och av dess finansiella resultat för året enligt årsredovisningslagen.

Upplysning av särskild betydelse

Som framgår av förvaltningsberättelsen är stiftelsens egna kapital negativt per balansdagen men förlusten bedöms vara täckt under januari månad 2012.

Rapport om andra krav enligt lagar och andra författningar samt stadgar

Utöver min revision av årsredovisningen har jag även reviderat styrelsens förvaltning för Stiftelsen Moderna Dansteatern Skeppsholmen för år 2011.

Styrelsens ansvar

Det är styrelsen som har ansvaret för förvaltningen enligt stiftelselagen och stiftelseförordnandet.

Revisorns ansvar

Mitt ansvar är att med rimlig säkerhet uttala mig om huruvida jag vid min granskning funnit att någon ledamot i styrelsen handlat i strid med stiftelselagen eller stiftelseförordnandet. Jag har utfört revisionen enligt god revisionssed i Sverige.

Som underlag för mitt uttalande har jag utöver min revision av årsredovisningen granskat väsentliga beslut, åtgärder och förhållanden i stiftelsen för att kunna bedöma om någon styrelseledamot är ersättningskyldig mot stiftelsen eller om det finns skäl för entledigande.

Jag har även granskat om någon styrelseledamot på annat sätt har handlat i strid med stiftelselagen eller stiftelseförordnandet.

Jag anser att de revisionsbevis jag har inhämtat är tillräckliga och ändamålsenliga som grund för mitt uttalande.

Uttalande

Styrelseledamöterna har inte handlat i strid med stiftelselagen eller stiftelseförordnandet.

Stockholm 2012-04-24

Jenny Kindvall

Auktoriserad revisor

2011

Artists-in-residence	
Arena Baubo	5-9/1, 21/1-4/2, 13-19/6
Charlotta Ruth & Clélia Colonna	28/1-14/2
Rebecca Chentinell & Marie Fahlin	4-15, 21-22/2, 4-6/4
WISP med Eva Meyer-Keller	26/1, 16/2
Björn Säfsten	23-27/2
Sara Manente	19/2-9/3
Sidney Leoni & Luís Miguel Félix	9/5-10/, 19-22/10
Dansdemo	13-23/6
Alexander Gottfarb	27/6-10/7
Andros Zins-Browne	11-24/7
Lisa Östberg & Kim Hiorthøy	11-15/7
John Moström & Halla Ólafsdóttir	20-30/6
Heine Avdal & Yukiko Shinozaki	5-15/7
Lesley	18/7-7/8
The House of Bertha	14-31/7, 5-11/9
Amanda Apetrea & Halla Ólafsdóttir	25/7-5/8, 12-24/9
Peder Bjurman & Leif Jordansson	10-14/8, 26/9-2/10
Salka Ardal Rosengren	29/8-4/9, 10-16/10
Kristine Slettevold	14-20/11
Malin Hellkvist Sellén	14-20/11, 28/11-4/12
Eliisa Erävalo & Kati Korosuo	25/11-2/12
Sebastian Lingserius	20/6-1/7, 31/10-26/11

Föreställningar

Pieter Ampe & Guilherme Garrido "Still Difficult Duet", "Still Standing You"	8-10/3
Mother presents Yanéka	19/3
Mette Edvardsen "Black"	24-27/3
Aron Blom "SAM"	30/3-1/4
Salka Ardal Rosengren "Trash Talk"	30/3-1/4
TIR Performance "Kartläggare del 1"	11-16/3
Mother presents Kutterfugel	15/3
Björn Säfsten "Master Minds"	13-18/3
Daniel Almgren Recén & Alma Söderberg "Abdikation Nu"	2-3/4
Dorte Olesen "The Bad, The Good, The Ugly"	13-17/4
Tea Tupajic & Petra Zanki "The Game with Objects"	7-17/4
Mette Ingvarstsen & Guillem Mont de Palol "All the way out there..."	4-10/4
Tove Sahlin & Dag Andersson "Roses & Beans"	17/4
Lundahl & Seidl "Observatory"	26/4-3/5
Slingan/Dansstationen Memory Wax "Rooms", La Macana "Ven"	6-8/5
Malin Elgán "Trästycket"	14-15/5
Anna Källblad, Annette Taranto & Chrichan Larson "À une raison"	14-15/5
Balettakademien "Vart är vi snart?"	20-21/5
DOCH kand. dans	28-29/5
DOCH MA koreografi (Mychoreography)	22-24/5
Kim Hiorthoy & Ilse Ghekiere "Burn Your Fun" Zoë Poluch & Valentina Desideri "So What" Juli Reinartz & Liz Waterhouse "One On One" Uri Turkenich "The Authentic Ludvig"	
Xavier Le Roy "Le Sacre du Printemps"	26-27/8
Krööt Juurak "Scripted Smalltalk"	27/8
STDH "Performancekurs"	29/8-2/9
The House of Bertha "White Noise"	10-11/9
Amanda Apetrea & Halla Ólafsdóttir "Beauty and the Beast"	23-24/9

Föreställningar

Peder Bjurman & Leif Jordansson "Grow in the dark"	30/9-2/10
DOCH "Double Lecture Series"	28/9-2/10
Xavier Le Roy "Product of Other Circumstances" Lecture with Kai Van Eikels "What does Xavier Le Roy make easier for me?" Christine De Smedt "Untitled 4 - Jonathan Burrows" Lecture with Olav Wesphalen Mårten Spångberg "Spangbergianism" Lecture with Julian Reid "Curious Orange, Paranoid" Mette Ingvarstsen "Thoughts For the Future" Lecture with Resa Negarestani Eleanor Bauer "STC: Severe Tripping in Context/Space-Time Continuum" Lecture with Pierre Rubio "Spellbindingspellbreaking"	
Slingan/Atalante:	8-9/10
Pacific! feat. Maja Gödicke & Olof Persson "Narcissus"	
Jefta Van Dinther, Frédéric Gies & DD Dorvillier "The Blanket Dance"	10-12/10
Björn Säfsten "Display"	13-16/10
Sidney Leoni & Luís Miguel Félix "War of fictions"	19-22/10
Cullbergbaletten "In-house"	25-29/10
DOCH: Vincenzo Carta "Gnosis #1"	6/11
Slingan/MDT: MDT Presents a Fine Selection	11-12/11
Jolika Sudermann & Alma Söderberg "A Talk" Ludvig Daae "MM" Maria Öhman & Lisa Östberg "Paperwork" Lisa Östberg "Who Can Tell The Dancer From The Dance?"	
Sebastian Lingserius "alt. org"	25-26/11
Louise Blad, Andrea Berglund, Filippa Hanzon & Maria Jennefelt "Middagsbjudningen"	30/11
DOCH MA koreografi "The Coming Boogie-Woogie"	5-18/12
Zoë Poluch "As if" Mychoreography "The Coming Boogie-Woogie" Rebecka Stillman "New Dimension of The Idea" Fugazi "We are not in this together yet" Stina Nyberg "The Environment" Mychoreography w. Jennifer Lacey & Antonija Livingstone "Spectacle Fin D'Annee" Mårten Spångberg "Powered by Emotion" Amanda Apetrea, Sidney Leoni, Sebastian Lingserius, Halla Ólafsdóttir, Mårten Spångberg & Johan Thelander "Rite of Spring" Xavier Le Roy "Project, the Stockholm Syndrome" Kim Hiorthøy "Pocket" Zoë Poluch "Example" Uri Turkenich "After #1" "After #2" Nadja Hjorton "40 minuter"	
Inpex "The Swedish Dance History 3"	12/12

Kolofon

Text: Danjel Andersson, Christophe Carvenius, Tove Dahlblom, Lisen Rosell,
Stina Dahlström
Design: Jonas Williamsson

Tryckt, vikt och häftad på MDT:s Konica Minolta All-in-one Copier, 2012

MDT is an international co-production platform and a leading venue for contemporary choreography and performance situated in a reconstructed torpedo workshop in the Stockholm city center. MDT has since 1986 supported and collaborated with Swedish and international emerging artists. MDT is supported by Kulturrådet, Kulturförvaltningen Stockholm stad, Kulturförvaltningen Stockholms läns landsting and the DEPARTS network. DEPARTS is funded by the European Commission (Culture program).

MDT, Slupskjulsvägen 30
11149 Stockholm, Sweden
+46 (0)8 611 14 56
info@mdtsthlm.se
www.mdtsthlm.se

© MDT 2012. All rights reserved.

